

ת.א. 41876-01-12
בפני כבוד השופטת דליה גנות

בבית המשפט המחוזי
בתל אביב - יפו

בעניין:

פלוני התובע (המבקש):

ע"י ב"כ עוה"ד אלישע אטיאס ו/או אפרים נוח
 ואח'
 מרח' סולד 4, תל-אביב 64956
 טל': 03-6955599, פקס': 03-6956665

- נגד -

הנתבעת (המשיבה): **מדינת ישראל – משרד הביטחון**

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז מרכז (אזורח)
 רח' סולד 1, תל אביב
 טל': 03-6970222, פקס': 03-6918541

בקשה מטעם התובע

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר לתובע לתקן הסכומים הנתבעים בכתב התביעה כדלהלן ובהתאם לכתב התביעה המתוקן המצורף לבקשה זו.

1. נזקי התובע בגין הפסדי הכנסה לעבר ולעתיד, לרבות הפסדי פנסיה והטבות סוציאליות בסך של 2,044,461 ₪ בהתאם לחו"ד האקטוארית המצורפת לכתב התביעה המתוקן.

2. פגיעה בשם הטוב, לשון הרע ופייצויים עונשיים בסך של 1,000,000 ₪

3. הוצאות מוגברות, הוצאות רפואיות, הוצאות נסיעה וניידות בסך של 100,000 ₪

4. הוצאות שמירה ואבטחה בסך של 200,000 ₪

5. עגמת נפש, כאב וסבל ופגיעה באיכות החיים – 1,000,000 ₪ ו/או בהתאם להערכת בית המשפט הנכבד (בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 20.7.12 המדובר בעילה נזיקית והתובע לא ישלם אגרה בגינה)

ואלה נימוקי הבקשה:

6. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 20.7.12 נדרש התובע לכמת את תביעתו ולשלם אגרה בגין ראשי הנזק הנתבעים, למעט בגין ראש הנזק כאב וסבל.

7. בנסיבות אלה כימת התובע נזקיו, לצרכי אגרה וכמפורט ברישא לבקשה.

8. לפיכך מבוקש לתקן את הסכומים הנתבעים בכתב התביעה.

9. סך התביעה הינו 3,344,461 ₪ (פרט לראש הנזק של כאב וסבל כאמור לעיל) ולפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לגזירות בית המשפט לגבות מן התובע אגרה בסך של 41,805 ₪.

10. יודגש כי הנתבעת טרם הגישה כתב הגנתה ולפיכך מתן רשות לתיקון סכומי התביעה לא יגרע מן הנתבעת בשום אופן.

11. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

אטיאס – נות, משרד עו"ד
ב"כ התובע

ת.א. 12-01-41876
בפני כבוד השופטת גנות

בבית המשפט המחוזי
בתל אביב - יפו

בעניין:

התובע:

דורון זהבי, ת.ז. 56773344 (המוכר בכינוי "קפטן גורג")

ע"י ב"כ עוה"ד אלישע אטיאס ו/או אפרים נוה
 ו/או זיו כהן ו/או שרי בכר ו/או צחי יקולב
 ו/או חני ברוך-אלון ו/או אילנה גרינברג-נודלמן
 ו/או יפית נחום-גוטמן ו/או הילה בודיק-קוכמן
 ו/או ענבל זילברג ו/או אורית הניג
 ו/או אפרת אפלר-עוזרי ו/או שרון בלוס
 ו/או סיון סודאי ו/או דביר דמנד ו/או עידן ליבוביץ
 ו/או רתם פלג ו/או אלירן גינח
 מרח' סולד 4, תל-אביב 64956
 טל': 03-6955599, פקס': 03-6956665

- נגד -

מדינת ישראל – משרד הביטחון

הנתבעת:

ע"י ב"כ עוה"ד קלמן ברום ו/או בילבסקי ואח'
 פרקליטות מחוז מרכז (אזורי)
 מרח' סולד 1, תל אביב
 טל': 03-6970222, פקס': 03-6918541

מהות התביעה: נזיקת

סכום התביעה: בסמכות בית המשפט המחוזי

כתב תביעה מתוקן

מוגש בזה כתב תביעה מתוקן מטעם התובע אשר יהיה מיוצג ע"י ב"כ דלעיל, יטען את טענותיו במצטבר ואו בהשלמה והכל לפי הקשר הדברים והגיונם.

פתח דבר

על הפרשה נשוא התביעה - בקליפת אגוז

1. התביעה דנן מגוללת **מקרה חמור מאין כמוהו** של אחד מטובי בניה של המדינה, מלח הארץ, אשר שירת בתפקיד רב אחריות כחוקר ביחידת חקירות השבויים של אגף המודיעין

G:\commitsys\commitdocs\1223\001000-2\כתב תביעה מתוקן V001.doc

בצה"ל, ואשר מצא עצמו יום אחד **כשסערה מתרגשת עליו** – אחד מהנחקרים הבולטים ביותר – הוא רב המחבלים מוסטפא דיראני – גמר אומר לטפול על התובע האשמות שווא בזויות בדבר מעשים איומים וחמורים שביצע בו כביכול התובע במהלך **חקירה רגישה וחשובה ביותר** שמטרתה היתה לגלות מידע יקר ערך בדבר **גורלו של הנווט השבוי וון ארד**.

2. והנה, במקום שהנתבעת – **ששלחה את התובע לבצע את תפקידו, שהנחתה, אימנה, הכשירה וקבעה את הנהלים והפרקטיקות לביצוע החקירות** – תתייצב להגן על התובע בפני האשמות השווא – בחרה הנתבעת לנער חוצנה ממנו, להפקירו ללא כל בושא והיסוס ולהפוך אותו ל"שעיר לעזאזל" – "שייג" ("שיין-גימלי") שהאחריות מוטלת עליו ולפתחו ולא בלתו.

3. ואם דברים אלה אינם חמורים דיים (והם חמורים) – הרי שהנתבעת לא הסתפקה בכך, אלא בחרה לסיים בדרך לא דרך, בניגוד לדין ותוך הפרה ורמיסה של זכויות בסיסיות של התובע, את הקריירה המוצלחת ורבת הפעלים וההישגים של התובע כחוקר מוערך ומנוסה.

4. ואם גם בכך לא די, הרי שהתנהלות הנתבעת נעשתה תוך פגיעה קשה ביותר בשמו של הטוב של התובע, במשפחתו, במוניטין שלו ובאורחות חייו. הכל תוך שהיא חושפת ו/או מדליפה את שמו של התובע ואת פרטיו האישיים לרבות מקום מגוריו ותמונתו וכפועל יוצא מכך מצא עצמו התובע מוקצה ומנודה בציבור, שעה שיוחסו לו מעשי סדום איומים אותם ביצע כביכול במחבל דיראני שעה שהנתבעת ידעה ידוע היטב את העובדות לאשורן, אך בחרה להפקיר את התובע כשה מובל לטבח תוך שלא בחלה בהצגת מצגים כוזבים, הסתרת ראיות ואף שיבוש מהלכי חקירה ומשפט באופן שאינו מבייש מדינה טוטליטרית מחסוג הראוי לגינוי והוקעה מקרב מדינות שומרות החוק והמשפט.

5. **לדאבון הלב, בכך לא סגי** – "גולת הכותרת" של פרשה עגומה זו הינה גילוייה מהעת האחרונה של **קלטת – שהוסתרה מהתובע ולא גולתה לו** – אשר מתעדת בזמן אמת את חקירת אותו ארכי-מחבל – ואשר **מנקה את התובע מכל חשד או אשמה**.

6. לא רק שהנתבעת לא גילתה (הסתירה) את הקלטת החשובה, אלא שעל אף קיומה היא מצאה לטפול על התובע האשמות שווא ולסלקו משירות המדינה בדרך מבישה.

7. התנהלות הנתבעת בהקשרים אלה ונוספים גרמה לפגיעה חמורה בתובע כמו גם במשפחתו, לרבות בפרנסתו, בשמו הטוב, במוניטין שלו ועוד.

8. ועתה נעבור להרצאת הדברים כסדרם.

9. התובע הוא איש יחידת חקירות השבויים של אגף המודיעין בצה"ל (יחידה 504), קצין וחוקר מוערך, דומיננטי ומקצועי, אשר נטל חלק באחת מחקירות המודיעין המורכבות והחשובות

בתולדות מדינת ישראל – חקירתו של מוסטפא דיב מרעי דיראני, רב מחבלים וטרוריסט לבנוני, אשר אחראי על מותם של חיילי צה"ל רבים ואשר שמו נקשר עם חטיפתו של הנווט השבוי רון ארד.

10. בחודש מאי 1994, במבצע צבאי אשר כרוך היה במידע מודיעיני רגיש ובוצע תוך סיכון לוחמים רבים - פשט כוח צה"ל על כפר שבבקעת לבנון, נכנס לביתו של דיראני וחטף אותו על מנת להשתמש בו כקלף מיקוח וכמקור מידע לגבי גורלו של הנווט השבוי רון ארד.

11. חטיפתו של מוסטפא דיראני, רב המחבלים, שהיה ראש מחלקת הביטחון בתנועה השיעיתאמל, ובתוקף תפקידו זה חשוד כמי שהיה אחראי במשך כשנתיים על החזקתו של רון ארד, תוכננה במשך חודשים רבים. סמוך לפני שהובא לישראל, נמסר לתובע ולחוקרי יחידה 504 כל החומר המודיעיני שנאסף בעניינו, על מנת שהתובע יערך לחקירתו האינטנסיבית והמורכבת.

12. מוסטפא דיראני הוגדר לא אחת כ"קצה החוט" האחרון בעניינו של רון ארד וההנחה התקיפה הייתה שיש בידו מידע בעל ערך רב למערכת הביטחון, אינפורמציה שתבהיר את פשר התעלומה בעניין הנווט השבוי ואשר יש בה כדי לקדם, לסייע ולהביא להחזרתו של הנווט השבוי.

13. ככזה נחשב דיראני למחבל מסוכן ול"נכס מודיעיני" ראשון במעלה וחקירתו לוותה באופן כזה או אחר על ידי הצמרת הביטחונית לרבות - ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ז"ל, הרמטכ"ל, ראש אמ"ן, אנשי מוסד ושב"כ, אשר המתינו לתוצאות החקירה בכליון עיניים. בהתאם החקירה הארוכה והמורכבת אשר נמשכה ימים רבים **צולמה כולה ברצף** וצפו בה בזמן אמת ו/או בדיעבד בכירים רבים ממערכת הבטחון.

14. במערכת הביטחון כולה נתלו תקוות רבות במידע שתסגיר חקירתו של דיראני.

15. חקירתו של דיראני החלה מיד לאחר הבאתו ובשלב הראשון נמשכה כשישה שבועות רצופים, משך רוב שעות היממה. בחקירה נטלו חלק האלוף עמוס גלעד כמי שמונה מטעם רוח"מ המנוח יצחק רבין ז"ל, מפקד יחידת 504, אנשי קבע ומילואים שגויסו במיוחד, וכן התובע אשר זכה לכינוי "**קפטן ג'ורג' - חוקר מקצועי וקצין מוערך כמי שמומחה בחילוץ מידע מנחקרים**". במסגרת החקירה וכחלק ממנה הוצג התובע בפני המחבל דיראני כ"חוקר הרע" כאשר מולו הוצב חוקר אחר שהוצג כ"חוקר הטוב". המדובר בהתנהלות חקירה שגרתית ומוכרת.

16. הנחקר, דיראני אשר הוגדר על ידי הנתבעת כ"אגוז קשה" שתק בחקירתו ולא הסגיר המידע המצופה ממנו ושהוערך כי הוא נושא עימו. לאחר חקירה מאומצת הואיל דיראני לשטוח את גרסתו והחוקרים והצמרת הבטחונית – על בסיס מידע מודיעיני ואחר – סברו

כי הוא אינו דובר אמת וכי דיראני היה מעורב ב"עסקה" למכירת הנוט השבוי רון ארד, "עסקה" שחשיפת קורותיה והתגלגלותה הייתה תכלית עיקרית של חקירתו.

17. בשלב זה התקווה הגדולה של מערכת הביטחון בישראל - לפתור את תעלומת רון ארד ואולי אף להשיבו ארצה - החלה להתרחק. החוקרים והתובע ביניהם - **בהוראת הממונים עליהם** - הגבירו את לחץ החקירה לרבות קיום תחבולות מסויימות ופעולות מתוחכמות, כאשר לאיש לא היה ספק כי יש לחלץ מדיראני כל מידע שיש לו על רון ארד.

18. כל פועלו של התובע במהלך החקירה - לרבות אופן החקירה והאסטרטגיה בה - נעשה כדין, בפיקוח, באישור ובידיעת מפקדיו והצמרת הביטחונית בישראל.

19. מוסטפא דיראני הוחזק בישראל בין השנים 1994-2004 ושוחרר במסגרת עסקת חילופי שבויים. דיראני הגיש תלונה ולאחר מכן הגיש תביעה כנגד מדינת ישראל - בטענה שעבר כביכול התעללות מינית ונאנס כביכול על ידי התובע, במתקן החקירות בו הוחזק.

20. תלונתו של דיראני הועלתה לראשונה בשנת 1999, כ- 5 שנים לאחר תום חקירתו והמשטרה הצבאית התמנתה לבצע חקירה בעניין זה. בחקירה זו נחקר התובע כחשוד. חקירת המשטרה הצבאית הייתה מקיפה במסגרתה נגבו גרסאות ועדויות מגורמים רבים, לרבות באמצעות צפיה בקלטות החקירה. החקירה נמשכה כשנתיים ובתומה נוקה התובע מהעבירות המיוחסות לו וטענותיו של דיראני בדבר ביצוע אונס נדחו. הנתבעת יחסה לתובע עבירה של סחיטה באיומים בגין התנהלותו בחקירה.

21. כאמור, בשנת 2000 הגיש דיראני לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו תביעת נזיקין נגד הנתבעת, במסגרתה טען כי במהלך חקירתו, הופעלו כלפיו כביכול עינויים קשים על-ידי כוחות הביטחון, ובכלל זה בוצעו בו כביכול, בהוראת חוקריו ועל-ידם (ובניהם התובע), מעשה אינוס ומעשי סדום. בגין הנזקים שנגרמו לו, לכאורה, כתוצאה ממעשים נטענים אלה, תבע דיראני פיצוי בסך של 6 מיליון ₪.

22. התובע יבהיר כבר כעת ובקול רם וברור כי טענות דיראני כלפיו הינן טענות שקריות ומופרכות. התובע ביצע את עבודתו ואת חקירתו של דיראני כדין, בהתאם לסמכויות שנתנה לו הנתבעת ואשר הוכתבו לו על ידי מערכת הביטחון ועל ידי הנתבעת וזאת לפי צרכי החקירה ומטרותיה.

23. בעקבות תביעתו של דיראני, בחרה הנתבעת בתובע כ"שעיר לעזאזל", חשפה ו/או הדליפה את זהותו של התובע בציבור הרחב, סיכנה את בטחונו האישי ואת בטחון משפחתו, הוקיעה אותו מצה"ל, הפקירה אותו והעמידה אותו ללעג ולקלס בפני כולי עלמא.

24. מעשיה אלו של הנתבעת נעשו בחוסר תום לב משווע וזועק לשמיים, כאשר התובע נקי כפיים וכאשר **קלטת הוידאו אשר מוכיחה את טענותיו של התובע ושופכת אור על הפרשה כולה הוסתרה על ידי הנתבעת שנים רבות** ונחשפה רק לאחרונה על ידי מקור אנונימי (להלן: "הקלטת"), אשר העבירה לידי מערכת תוכנית הטלוויזיה "עובדה" וזו שודרה לאחרונה במסגרת תוכנית זו.

25. בקלטת נראה מפקדו של התובע, מפקד יחידה 504 מצטרף לחדר החקירות, כאשר בחדר נמצאים התובע וחוקר נוסף. הקלטת מעידה על מהלך החקירה, בה ננקטים צעדים אשר מטרתם לקדם את החקירה, **אשר בוצעו על ידי הממונים על התובע וכן אופן ביצוע החקירה נעשה על דעתם, בידיעתם ובאישורם.**

26. קלטת חקירה זו אשר הוסתרה על ידי הנתבעת במשך שנים ולא גולתה אף במסגרת הליך הבג"צ בו נקט התובע כנגד פיתוריו והדחתו משירות הביטחון, מלמדת כאלף עדים על כך שאין ולא היה בסיס להאשמות הסרק שהטיחה כלפיו הנתבעת, קל וחומר שעה שהראיה המלמדת זאת הייתה כל העת ברשותה ואף הוסתרה על ידה במתכוון מהתובע ומבית המשפט.

27. הנתבעת אף לא מנעה את הטרדת התובע, הכפשתו, גרירתו לחקירת מצ"ח וחקירת הפרקליטות הצבאית, הצגתו כאיש מסוכן וחוסר מעצורים וכמי שהפר את החוק ונתן ידו לביצוע מעשים אסורים ופליליים, שעה שידעה היטב כי אין כל ממש בהאשמות השווא שהוטחו בתובע ללא כל בסיס עובדתי ודומה כי הדברים מדברים בעד עצמם ומלמדים עד כמה נגועה התנהלותה של הנתבעת בחוסר תום לב לשמו הראוי לכל גנאי והוקעה.

28. חרף כל האמור לעיל ולאחר ששמו של התובע נקשר בתביעתו של דיראני – תביעה אשר ככול הנראה הביכה את מערכת הביטחון ואת הנתבעת – **התנערה הנתבעת מן התובע והפקירה אותו לגורלו, תוך שהיא גורמת לו ולמשפחתו לנזקים כבדים כפי שיפורט להלן.**

זהות הצדדים

29. התובע יליד 19.2.1961, נשוי + 3 (19, 15, 7) היה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה קצין בדרגת רב סרן ושימש כחוקר ולאחר מכן כראש צוות חקירת ראשי ביחידת חקירות השבויים של אגף המודיעין בצה"ל (יחידה 504).

30. התובע עבד בשירות הנתבעת החל מיום 1.8.1982 ועד לחודש מאי 2002.

31. הנתבעת ו/או מפקדי התובע הכירו בתובע כמי שהינו חוקר ברמה מקצועית גבוהה אשר תחת ידו נוחלו חקירות רבות מורכבות ורגישות, מיומן, דבק במטרה, משקיען, בעל יכולות בפענוח פרשיות פח"ע מסועפות, בעל יכולות מקצועיות וחברתיות וכישורים אשר מסייעים

לו לבצע את עבודתו ולהפיק פירות מודיעיניים יקרי ערך וחשיבות למדינת ישראל ויעידו על כך מכתבי הערכה הרבים אשר ברשותו.

32. לתובע הערכות עובד מצוינות המעידות על תפקודו בשירות הנתבעת. כמו כן היה התובע מועמד לקידום לדרגת סא"ל ונחשב כמי שראוי לטפחו בהיבט המקצועי, לשמרו במערכת ולקדמו.

**** רצ"ב חו"ד מיום 23.9.01 מאת מפקדו של התובע דאז – נספח א'.**

33. הנתבעת, מדינת ישראל – משרד הבטחון, מעסיקתו של התובע בכל הזמנים הרלוונטים לתביעה, אשר במעשים ובמחדלים חמורים גרמה לתובע לנזקים כבדים, כפי שיפורט להלן.

נסיבות התביעה

34. כפי שפורט לעיל, שמו וכינויו של התובע נקשר באופן פומבי וציבורי עם תביעתו של רב המחבלים מוסטפא דיראני.

35. הלכה למעשה - בחוסר תום לב זועק לשמיים ותוך שהיא מסתירה ראיות ומשבשת הליכי משפט והליכי חקירה - **הנתבעת התנערה מן התובע והפקירה אותו לגורלו**, כפי שיפורט להלן.

36. בשנת 2002 הודח התובע מצה"ל בבושת פנים, כאשר הוא היחיד שמשלם את מחיר החקירה, אשר כאמור, לוותה ואושרה על ידי כל הדרגים המוסמכים לכך לרבות הדרגים הרמים ביותר במערכת הביטחון.

37. השתלשלות האירועים אשר הובילה להדחתו של התובע:

38. התובע כאמור מונה כחוקר ראשי ודומיננטי בחקירת דיראני תוך שסווג כלפי דיראני בתפקיד "החוקר הרע" כחלק שגרתי ממהלך חקירה וככזה גם נחרת בזיכרונו של דיראני כמי שאחראי לאופן חקירתו ולעינויים לכאורה אשר בוצעו בו ובשל כך הפנה דיראני אצבע מאשימה ישירות כלפי התובע.

39. חקירת מצ"ח בעניין תלונתו של דיראני החלה בשנת 1999 והסתיימה בשנת 2002 לערך, במסגרתה נחקר התובע פעמים רבות.

40. כבר עם פתיחת חקירת מצ"ח חש התובע כי הוא אינו זוכה לתמיכה (לשון המעטה) ממפקדו.

41. חקירת מצ"ח לא מצאה תמיכה לתלונות דיראני ולהאשמותיו החמורות כלפי התובע.

42. חרף זאת, בחו"ד הפצ"ר (פרקליט צבאי ראשי) בעניינו של התובע לחקירת מצ"ח שניתנה ביום 20.9.01, נקבע כי התובע עבר עבירה פלילית חמורה שיש עימה קלון. מאוחר יותר הבהיר הפצ"ר כי העבירה הפלילית המיוחסת לתובע הינה עבירה של **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 לחוק העונשין **בגין נקיטת איום משתמע במהלך הימים הראשונים לחקירת דיראני**.

43. בשל כך הומלץ על אי הארכת שירותו של התובע בצה"ל. **הנתבעת נמנעה מהעמדתו של התובע לדין פלילי וזאת חרף דרישתו של התובע בכתב ובע"פ (!) למצות עמו את הדין על מנת להביא לטיהור שמו**.

44. התובע יטען כי חקירת מצ"ח אשר טפלה כנגדו האשמות חמורות בסופו של יום – על לא עוול בכפו הייתה חקירה חסרה ומגמתית ובמסגרתה לא נחקרו שיטות החקירה של היחידה, ההרשאות אשר ניתנו לתובע בקשר עם ביצוע החקירה ואף לא נצפו קלטות החקירה המלאות אשר מעמידות מצב הדברים על דיוקם.

45. התובע יטען כי במהלך החקירה כולה פעל כדין ובהתאם לסמכויות שניתנו והוכתבו לו על ידי הנתבעת באמצעות מפקדיו.

46. יצויין כי כ- 60 קציני מילואים חבריו ליחידה של התובע חתמו על עצומה אשר מופנת לנתבעת ואשר תומכת בתובע אשר לשונה כדלהלן: **"אנו הח"מים חיילי מילואים המשרתים כחש"בים ... מביעים אכזבתנו הרבה מהפקרת חברנו ליחידה מזה שנים רבות רס"ן ג'ורג' ומאופן טיפול המערכת בעניינו. ... למרות טיהורו של רס"ן ג'ורג' קבע הפרקליט הצבאי הראשי כי באחת החקירות הראשונות של דיראני (מאי 1994) ביקש רס"ן ג'ורג' משוטרי צבאי להפשיל מכנסיו בנוכחות דיראני, כדי ליצור אצל הנחקר תחושה של פחד (הטענה הוכחשה ע"י רס"ן ג'ורג' בחקירתו) וכי במעשה זה עבר עבירה פלילית שיש עימה קלון והתנהג באופן החורג מאמות מידה הנדרשת מקצין בדרגתו ובמעמדו. הפצ"ר הורה על הבאתו של רס"ן ג'ורג' לאלתר לועדה להתרת התחייבות כדי להביא לסיום שירותו בצה"ל (3.5 שנים לפני המועד המתוכנן ליציאתו לפנסיה). אנו מבקשים להזכיר כי במסגרת חקירות ביחידה בכלל וחקירות רגישות ודחופות בפרט, נהגו לא פעם להשמיע איומים מסוג דומה, על מנת להשיג את המידע החיוני מהנחקר, כפי שמיוחס כי נעשה בחקירה זו כדי לשם השגת מידע על רון ארד, פיגועיים עתידיים וכו'. אנו מוחים על כך שרס"ן ג'ורג' נאלץ לשלם מחיר אישי כבד על דפוסי עבודה שנהגו ביחידה במשך זמן רב ורואים עצמנו נפגעים מההחלטה בעניינו. ..."**

**** עצומת קציני המילואים – מצ"ב כנספח ב'.**

47. כמו כן בעקבות פרשה עגומה זו והפקרתו של התובע על ידי הנתבעת הודיע קצין מתנדב במילואים על הפסקת התנדבותו ביחידה לדבריו כדלהלן: **"אינני מוכן להמשיך ולשרת ביחידה שזונחת את אנשיה ו'זורקת אותם לכלבים'". אינני מוכן לשרת ביחידה אשר מלמדת את חוקריה כיצד יש לחקור גורמים עוינים בחקירות רגישות, לרבות שימוש באיומים כפי שמיחסים לרס"ן ג'ורג' ואחר כך מפנה את גבה למי שפועל, נוהג כפי שנדרש"**

**** מכתב סיום התנדבות ביחידה 504 – מצ"ב כנספח ג'.**

48. בחודש מאי 2002 הסתיים חוזה העסקתו של התובע בשירות המדינה ולא חודש, חרף היותו של התובע קצין וחוקר מוערך.

49. בתחילה טענה התובעת כי הסיבה להפסקת עבודתו הינה חו"ד הפצ"ר בעניין חקירתו של דיראני, דו"ח אשר כמפורט לעיל מייחס לו עבירה של "סחיטה באיומים".

50. לאחר מכן, התובע נקרא לשיחה אצל מפקד היחידה אשר ציין בפניו כי אינו מאריך את שירותו ביחידה בשל "צימצומים", מהלך חריג ביחידתו של התובע. בשיחה אחרת אשר ערך התובע עם מפקדו הישיר נאמר לו "חד וחלק" כי לו היו נערכים ביחידה "צימצומים" לא היה מפטר את התובע וכלשונו "מבחינתו כמפקד התובע היה אחרון ברשימת הצמצומים".

51. התובע ביקש להילחם על חפותו ופנה במכתבים רבים לגורמים שונים בנתבעת וביקש כי זו תורה לאלתר על הגשת כתב אישום כנגד התובע וזאת על מנת למצות את הדין בעניינו וליתן לו אפשרות - אשר נמנעה ממנו עד כה - לפרוס את טענותיו ואת ראיותיו בפני גורם שיפוט או ביקטיבי ובלתי תלוי שיכריע בעניינו.

52. במסגרת זו אף הגיש התובע עתירות לבג"ץ, באמצעות פרקליטו עוה"ד שלומי ציפורי, ובגדרן ביקש למנוע את סיום שירותו בצה"ל.

53. או אז מסרה הנתבעת גרסתה הרשמית (גרסה שלישית במספר) לפיה הסיבה בגינה שוחרר התובע מצה"ל הינה פיקודית, בשל "נתוניו האישיים" כדלהלן:

"... סיום שירותו של העותר (התובע דנן – תח"מ) בצה"ל ביום 31.5.02 הוחלט ללא כל קשר להמלצות שהמליץ הפצ"ר בעניינו, בעקבות חקירת המצ"ח שנוהלה בתלונת דיראני.

... נתוניו האישיים של העותר הם שעמדו בבסיס ההחלטה שלא להאריך את שירותו של העותר בצה"ל ולהעמיד את מועד שחרורו על יום 31.5.02. נתונים אלה כללו את גילו של

העותר, המאפשר לו פרישה לגמלאות, את ותקו בשירות הצבאי שהנו רב למול דרגתו הצבאית, שהינה דרגה נמוכה יחסית לותקו, את עובדת היותו חסר אופק שירות, את העובדה כי סירב לתפקיד שהוצע לו בעבר מתוך ידיעה כי הדבר עלול להוליך קרוב לוודאי לפרישתו מצה"ל, את העובדה כי סירב לעבור בדיקת פוליגרף, תוך שחזר שוב ושוב על סירוב זה, בניגוד ל כ- 60 מחבריו שהסכימו לכך, את העובדה כי בגין סירובו זה הורד סיווגו הבטחוני לרמת שמור בלבד שהיא רמה נמוכה ביותר ובוודאי למי שמשרת באמ"ן ואת העובדה כי לא נמצא תפקיד אחר מתאים עבורו, במיוחד לאחר סירובו לעבור בדיקת פוליגרף והורדת סיווגו הבטחוני"

** רצ"ב תגובת הנתבעת במסגרת בג"צ 4464/02 – נספח ד'.

54. התובע יטען כי טענות אלו של הנתבעת בדבר נסיבות שחרורו אינן נכונות ו/או אינן מדויקות. הנתבעת עשתה לה למטרה לסלק את התובע משירותיה - נעצה את החץ ולאחר שעשתה כן סימנה את המטרה מסביב לו.

55. בידי התובע מכתבי שבח והמלצה רבים לרבות מכתב המלצה מאת מפקדו הישר המעיד על כישוריו הטובים והמקצועיים והאמור בו מעיד בעד עצמו (המכתב צורף כנספח א' לעיל).

56. התובע יטען כי עד פרשת דיראני, "נתוני האישיים" לא מנעו ממנו לשרת 15 שנים ביחידה 504, כחוקר מוביל, מוערך וכמי שטיפל בחקירות הסבוכות והמורכבות ביותר של היחידה ונחשב לבכירי חוקריה וככזה אף צוות להוביל את חקירתו של דיראני.

57. התובע יטען כי טענת הנתבעת בעניין זה מעוררת תמיהה, הן בעייתי שלה – סמוך לאחר חקירת פרשת דיראני ותביעתו, וכן בהתחשב בכך שנתוני האישיים של התובע התאימו לעבודתו בשירות הנתבעת עד כה, כמו גם דרגתו שהינה דרגה מקובלת ביחס לותקו ביחידה בה שירת (יצויין כי לתובע ידוע כי רבים המשיכו לשרת ביחידה 504 בדרגה זהה לדרגתו של התובע, ללא אופק שירות וסיימו השירות הצבאי בהתאם לרצונם).

58. התובע יטען בעניין בדיקת הפוליגרף כי סירובו נתמך בחו"ד גורמים מקצועיים והיה סירוב מוצדק בעיתו. בשלב מאוחר יותר ועל מנת להימנע מהדחתו מצה"ל הסכים התובע לביצוע בדיקת הפוליגרף – זאת בניגוד לחו"ד מומחי פוליגרף ובניגוד להמלצות עורך דינו - ואף ביצע אותה באופן חלקי בלבד וזאת בשל כך שבעת הבדיקה עצמה התעמרה הנתבעת בתובע, הכל בנסיבות להכפיש את התובע ולהכשילו בבדיקה. התובע יטען כי הורדת הסיווג הבטחוני נעשתה מתוך שרירות, לא על רקע ענייני ויש לבטלה.

59. התובע יטען כי בעת סיום שירותו בצה"ל היה בשירות "קבע מובחן" (לפיו הפרישה לפנסיה הינה לאחר גיל 46 לכל הפחות), בן 42 בלבד וגם בשל כך לא היה מקום לסיים שירותו בצה"ל כפי שנעשה.

60. התובע יטען עוד כי תחילה סירב לתפקיד אשר הוצע לו וזאת בשל כך שהיה נתון באמצע חקירת מצ"ח וכן בשל כך שביקש להישאר לשרת ביחידתו, ברם לאחר שהובהר לו כי אין לו ברירה אחרת הסכים התובע לעבור לתפקיד החדש שהוצע לו, או אז באופן מפתיע חזרה בה הנתבעת והודיע לתובע כי התפקיד "אויש זה מכבר", חרף כך שהתפקיד לא אויש בפועל.

61. התובע לא אמר נואש וניסה להשתלב בתפקידים אחרים בצה"ל ברם הוכשל על ידי הנתבעת פעם אחר פעם ולבסוף בצר לו נפלט מצה"ל, מערכת אשר הייתה ביתו ומבצרו ולחם חוקו שנים רבות.

62. התובע אשר ביקש לעמוד על חפותו ולנקות את שמו, הגיש עתירה לבג"ץ (בג"ץ 317/02) ובמסגרתה ביקש וקיבל התובע לידי את מלוא חומר החקירה (כפי שטענה אז הנתבעת) בתיק מצ"ח שנפתח כנגדו בעקבות תלונת דיראני, לרבות קלטות החקירה.

63. קלטות החקירה, אשר נמסרו לתובע הוצגו על ידי הנתבעת כקלטות היחידות הקיימות המתעדות את החקירה. בקלטות אלה לא נמצאה כל התייחסות לטענות האיומות כנגד התובע, אך לא היה בהן כדי לנקות את שמו ולתמוך בטענותיו.

64. יצוין כי גם לאחר קבלת קלטות החקירה, אשר הוצגו על ידי הנתבעת כ"חומר החקירה המלא", סבר התובע כי אין המדובר בחומר החקירה המלא ופנה לנתבעת בדרישה בהתאם, אולם הנתבעת במכתב מיום 6.2.06 דחתה טענות אלו של התובע על הסף וטענה כדלהלן: "לטענותיך החמורות בדבר אי מסירתו של חומר חקירה והעלמת עצם קיומו, אין איפה בסיס ויש להצר על העלאתן."

65. רק בשלהי שנת 2011 נחשפה קלטת חקירה נוספת אשר מעולם לא נמסרה לתובע ואשר הוסתרה על ידי הנתבעת מהתובע ומפרקליטו ואף מבג"צ. הקלטת נשלחה על ידי מקור אנונימי למערכת תכנית התחקירים של ערוץ 2 "עובדה" ועיקריה שודרו במסגרת התכנית ביום 15.12.11.

66. בקלטת נראה מפקדו של התובע, מפקד יחידה 504 מצטרף לחדר החקירות, כאשר בחדר נמצאים התובע וחוקר נוסף וכן הנחקר המחבל מוסטפא דיראני. במהלך החקירה מאיים לא אחר מאשר מפקדו של התובע על דיראני באונס – העבירה שיוחסה לתובע ושבגינה נקטעה הקריירה הצבאית של התובע ולמעשה וכפי שיפורט להלן, נקטעו ושובשו לבלי שוב חייו, פרנסתו, כבודו ושמו הטוב.

67. מפקד היחידה מצולם בקלטת כאשר הוא מוביל ומנהל את החקירה וכל המתרחש נעשה על ידו ובהנחייתו, לרבות אופן החקירה אשר כלל איומים מפורשים על דיראני, לרבות איומים מיניים עליו.

68. הקלטת מעידה על מהלך החקירה, בה ננקטים צעדים אשר מטרתם לקדם את החקירה, אשר בוצעו בידיעת הממונים על התובע, בנוכחותם ובאישורם.

69. דהיינו, הנתבעת הסתירה מהתובע קלטת חקירה, אשר חושפת את השתלשלות האירועים אל נכון בעת החקירה, תומכת בטענות התובע מנקה את התובע מכל חשד ומעידה כי התובע פעל באישור מלא ובין היתר תחת מפקדו ראש יחידת 504.

**** קלטת החקירה מהתוכנית "עובדה" מצ"ב כנספח ה'.**

70. חרף כך, התובע הופקר על ידי הנתבעת ועל ידי מערכת הביטחון, לאחר שזו השתמשה בו לצרכיה ולאחר מכן השליכה אותו לאשפתות. כן ייחסה לו בעלמא עבירה של "סחיטה באיומים" במהלך חקירתו של דיראני, מבלי שהיא נוקטת כלפי התובע בהליך משמעותי ו/או פלילי כלשהו ובאופן שיש בו אבסורד מובהק ומבלי שניתנה לתובע אפשרות לעמוד על חפותו.

71. התובע יטען כי הפניית אצבע מאשימה כנגדו על ידי הנתבעת בגין עבירה של סחיטה באיומים לכאורה הינה אבסורד בנסיבות העניין ובשים לב לתפקיד שהטילה עליו הנתבעת באותה העת.

72. התובע טען לאורך כל הדרך כי כל מעשיו בעת החקירה, בוצעו ברשות ובאישור מפקדיו ובכירים נוספים במערכת הביטחון ונועדו אך ורק כדי לשרת את מדינת ישראל ואת מערכת הביטחון.

73. הנתבעת פעלה לבידוד התובע מהמערכת הביטחונית. הוא הורחק מיחידתו ומצה"ל ונפלט ממערכת הביטחון והלכה למעשה סולק מהמסגרת הצבאית.

74. התובע אשר האמין כל הדרך בחפותו הגיש עתירות לבג"צ כדי לזעוק את זעקתו ולהוכיח כי ביצע את עבודתו ואת החקירה כולה כדין ותוך קבלת אישור הממונים עליו. ברם שעה שהקלטת אשר תומכת ומבססת את גרסתו של התובע אינה בידו, לא הייתה לו כל דרך להוכיח את עתירתו והיא נדחתה.

75. תגובתו הרשמית של משרד המשפטים לחשיפת הקלטת, כפי שזו פורסמה בתכנית "עובדה" הינה כדלהלן: **"זו הפעם הראשונה שגורמי החקירה, גורמי הפרקליטות**

הצבאית ופרקליטות המדינה נחשפים לקיומה של הקלטת הזו ולאור גילוי זה ישקלו אילו צעדים משפטיים יש לנקוט".

76. התובע יטען כי תגובה זו מעידה גם היא על העוול הנורא שנעשה לתובע והינה בבחינת "לא יאומן כי יסופר" שהרי הקלטת הייתה ברשות הנתבעת ובשליטתה וזו מהינה לטעון כי נחשפה כעת לקלטת זו לראשונה ועל כך יאמר כי יש גבול לכל תעלול ומן הראוי להעמיד את הנתבעת במקומה ולהוקיעה על התנהלות זו.

77. יצוין כי עד ליום הגשת תביעה זו, ככול הידוע לתובע, הנתבעת לא נקטה בצעדים כלשהם (משפטיים ו/או הליכי חקירה ובירור) על מנת לרדת לחקר האמת בקשר לקלטת אשר נחשפה והיא ממשיכה בהתנהלות של הסתרה וטיוח.

78. התובע יטען כי התנהלות זו של הנתבעת אינה זרה לו, כאשר הנתבעת, בוחרת לא אחת, (כמו גם בפרשיות ביטחוניות נוספות), בדרכים עקלקלות לסלף את האמת וליצור מסך ערפל אשר משרת את מטרותיה הפסולות.

79. התובע יטען כי הנתבעת הקריבה אותו ואת משרתו, על מנת להיחלץ ולהתנער מפרשה זו, הכל תוך שהיא גורמת לו נזקים ממוניים ואחרים, כפי שיפורט להלן.

80. התובע פוטר ו"נזרק" ממערכת הביטחון לאחר שהשקיע בה את מיטב שנותיו, כאשר שמו הטוב מוכתם והוא מוצג כנושא לבדיחה קבל עם ועדה בפני עם ישראל כולו.

הלינץ' התקשורתי בתובע והדלפת פרטיו האישיים על ידי הנתבעת

81. הנתבעת מעלה בחובתה הבסיסית לשמור את פרטיו של התובע בסוד, פרטיו האישיים הודלפו ובכך גרמה הנתבעת ללינץ' התקשורתי רחב היקף ותהודה בתובע.

82. העושים בסתר למען בטחונה של המדינה רשאים וזכאים להניח כי פרטיהם האישיים יישמרו בסוד ולא יפורסמו קבל עם ועדה. מטבע הדברים ובכלל זאת כדי לשמור על שלום העוסקים במלאכה, על חייהם, על כבודם ופרטיותם – שלהם ושל בני משפחותיהם – יש דברים ועניינים שהשתיקה יפה להם.

83. ודוק: פרטיו האישיים של התובע היו ידועים בעת חקירת המחבל דיראני אך ורק לנתבעת ונשמרו על ידה בעלטה. למותר לציין כי כך נדרש, מתבקש ומחויב וחשאיות זו מתבקשת כאושיה מאושיות תפקידו של התובע, בשים לב בין היתר לרגישות התפקיד וזהות הנחקרים. כך גם מטעמים מובנים ברי כי הצורך בשמירת חשאיות הינו מתמשך ואינו "חדל" לאחר סיום תפקידו בנתבעת.

84. והינה, בניגוד לחובתה הבסיסית כלפי התובע, שהקדיש את מיטב שנותיו בשירות המערכת, בניגוד לנאמנות שהיא חבה לתובע, בניגוד לצורך הבסיסי הנגזר מתפקידו של התובע, הרי שלאחר הגשת תלונתו ותביעתו של דיראני וחקירת מצ"ח בעניינו ובד בבד עם פיטוריו של התובע וסילוקו משורות הנתבעת, חשפה הנתבעת ו/או הדליפה במעשה ו/או במחדל את זהותו של "החוקר ג'ורג' ואת פועלו במערכת הביטחון, כאשר היא מדליפה ו/או חושפת את שמו של התובע, את זהותו, את כתובת מגוריו ואת תמונתו ומעמידה אותו ואת משפחתו בסכנת חיים של ממש.

85. כך למשל סמוך לאחר פרסום תביעתו של דיראני הגיעו עיתונאים עד לפתח ביתו של התובע והתובע אף צולם על ידם. התובע דיווח על כך למפקדיו, ברם, בשל אזלת ידה של הנתבעת לא נמנע פרסום כתבה חושפנית על התובע בקשר עם הפרשה, כאשר פניו מתנוססות שם (חלק קטן מעניינו כוסה). במצב דברים זה זוהה התובע על ידי כל מכריו כחוקר ג'ורג'.

86. במהלך חקירתו של דיראני בבית משפט המחוזי בתל אביב, הוצגה לדיראני תמונתו של התובע, אשר נראה כי נמסרה לו על ידי הנתבעת ו/או על ידי מי מטעמה, כמו כן התובע נדרש להעיד במסגרת תביעתו של דיראני ולחשוף גם שם את זהותו.

87. בשל מעשיה ומחדליה של הנתבעת וכפי שיפורט בין היתר להלן, תמונתו של התובע (מטושטשת במעט), שמו המבצעי כ"החוקר ג'ורג' ותפקידו הנוכחי במשטרת ישראל פורסמו באין ספור כתבות בתקשורת בישראל וברחבי העולם. שמו המפורש של התובע אף פורסם ועודנו מפורסם במספר כתבות באינטרנט.

88. **התובע יטען כי בנסיבות העניין – כאשר טרם חקירת דיראני הייתה זהותו ופרטיו האישיים סודיים ומצויים אך ורק בידי הנתבעת ו/או מי מטעמה - הרי שהנתבעת היא שהביאה לפרסום זהותו ברבים וכן לא פעלה ו/או לא עשתה דבר וחדלה למניעת הפרסומים וזיהוי ברבים.**

89. חמור הדבר שבעתיים כאשר חרף התדמית הציבורית אשר יצרה לו הנתבעת כפי שיפורט להלן, התובע לא הואשם מעולם בעבירה פלילית כלשהי על ידי הנתבעת, אלא במשתמע בלבד ובשל כך אף לא היה בידו להתגונן מפני האשמות חמורות אלה אשר טפלה אליו הנתבעת בעודה נמנעת מבירור טענותיו ובעודה מסרבת להעמידו לדין כדי שיוכל לעמוד על חפותו.

90. להלן, בקליפת האגוז, יובאו דוגמאות לכתבות אשר פורסמו בעניינו של התובע ואשר חושפות אותו ומכפישות את שמו ופוגעות בביטחונו האישי כמו גם בפרנסתו, **דבר אשר היה נמנע באם הנתבעת הייתה שומרת על סודיות בעניינו ולא מגלה את זהותו.**

91. עיתון "מעריב" מיום 1.10.03, כתבה אשר כותרתה: "קפטן ג'ורג' עבר לטפל בחשודים אזרחיים" שם תואר התובע: "הקפטן המסתורי היה מפצח הנחקרים מספר אחת של יחידה 504, הוא הופקד על חקירתו של דיראני האיש שהחזיק ברוח ארד. אבל השיטות השנויות במחלוקת בהן נקט במהלך החקירה הביאו לבסוף לפיטוריו מצה"ל. אבל למרות העבר הבעייתי וגילו המבוגר יחסית יש מי שדאג לו למינוי כקצין מודיעין במשטרה".

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח ו'.

92. עיתון "ידיעות אחרונות" 19.4.09 כתבה בנושא שיטות העינויים בבתי כלא סודיים מחוץ לארצה"ב. כותרת משנה: "לג'ורג' יש מה ללמוד". שוב משורבב שמו של התובע באופן שיש בו כדי להשפיל התובע ולבזותו, כמו גם ליצור לו אויבים בתפקידו הציבורי.

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח ז'.

93. שמו המלא של התובע, בקשר עם תפקידו והאשמות אשר מיוחסות לו על ידי דיראני, פורסם באינטרנט על ידי בלוגר יהודי אמריקאי מסיאטל ובהמשך על ידי שני בלוגרים ישראלים, עיתון "העיר כל העיר" ציין זאת שוב בכתבה אשר פורסמה ביום 6.8.10.

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח ח'.

94. עיתון "הארץ" חושף את כינויו של התובע בקשר עם תפקידו הנוכחי בכתבה שפורסמה ביום 28.7.10 "התפקיד החדש של 'קפטן ג'ורג'": יועץ לענייני ערבים של מפקד משטרת ירושלים" "חוקר השבויים לשעבר של יחידה 504, שחקר את מוסטפה דיראני, מונה לפני כמה חודשים לאחד התפקידים הרגישים במשטרה".

באופן כזה ברי כי כל המעוניין לאתר את התובע, יכול לעשות כן על נקלה.

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח ט'.

95. עיתון "הארץ" 30.7.10 "הערבים זועמים: 'כמו למנות את ברוך מרזל למפקד המשטרה'".

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח י'.

96. "זמן ירושלים" 30.7.10 כתבה בזו הלשון: "השבוע פרסם העיתונאי המצוין חיים לוינסון אייטס שהפיל אותי מהרצפה לכיסא, כמאמר 'הגשש החיזור'. מתברר שהיועץ לענייני ערבים של מפקד המחוז אהרון פרנקו הוא לא אחר מחוקר השב"כ 'ג'ורג' המוכר יותר כמי שדחף את מה שדחף לאן שדחף בגופו של חוטף רון ארד מוצטפא דיראני ... אני מעדיף שלא להיכנס לעניין אם ג'ורג' עשה או לא עשה את מה שעשה .. מה שכן צריך

להודות שזה אחד הדברים המגוחכים יותר ששמעתי עליהם. ... אני בטוח שג'ורג' בוי מבין את הציבור הערבי שהוא מכיר מקרוב (מדיי?) אבל לאחר הפרסום הזה האיש צריך לפנות את מקומו ... אני מעדיף לא להיות דמגוג ולקרוא בטור זה לפיטוריו של ג'ורג', בטח לאור העובדה שהוא לא הואשם בעניין אותו מקל ובטח לאור הזמן שחלף. מה שכן אני חושב שג'ורג' צריך לחפש לו עיסוק אחר ולהתפטר. עצותיו שוות היום כנראה הרבה פחות."

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח יא'.

97. עיתון "הארץ" מיום 2.8.2010 "הועד נגד עינויים למשטרה: הדיחו את קפטן ג'ורג' מתפקידו". בכתבה זו פורסם בריש גלי כינויו של התובע כ"חוקר ג'ורג'" כמי שנתבע על ידי מוסטפא דיראני בטענה שעינה אותו וכן פורסם תפקידו הנוכחי של התובע כיועץ לענייני ערבים של מפקד מחוזי ירושלים.

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח יב'.

98. "הארץ" 8.9.2010: "מפקד מחוז ירושלים מגבה את קפטן ג'ורג' השנוי במחלוקת" חרף כך בגוף הכתבה מוזכר התובע שוב באופן משמיץ "... בהתייחסו למי שהיה חוקר השבויים של יחידה 504 בחיל המודיעין והתפרסם בעקבות תלונתו של מוסטפא דיראני, לפיה הורה החוקר להחדיר אלה אל פי הטבעת שלו".

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח יג'.

99. כתבה דומה פורסמה גם בעיתון "ידיעות ירושלים" ביום 8.9.10, גם שם ניכרת הרדיפה אחרי התובע, ניסיונות חוזרים ונשנים לפגוע בשמו ובפרנסתו.

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח יד'.

100. "מעריב" 24.9.10 "המגשר בסילוואן: חוקרו של דיראני: "... המהומות בסילוואן ... הגיעו לסיומן גם בזכות תיווכו של "קפטן ג'ורג'" שהתפרסם לאחר מעצרו של מוסטפא דיראני, משובי רון ארד. דיראני טען בזמנו כי ג'ורג' לשעבר חוקר שבויים בחיל המודיעין העביר אותו עינויים קשים ... ג'ורג' משמש זה כשנה וחצי כיועץ לענייני ערבים של מפקד מחוז ירושלים ..."

** העתק הכתבה מצ"ב כנספח טו'.

101. עיתון "מעריב" כתבה מיום 7.2.11 כותרתה: "שחקן חיזוק מפתיע במאבק על עוצמת הקול במסגדים. "קפטן ג'ורג'" נגד המואזינים". "הקצין שחקר את דיראני ומשמש כיום

יועץ לענייני ערבים במשטרת ירושלים גויס למאבק נגד רעש המואזינים שמטריד את תושבי העיר היהודים

**** העתק הכתבה מצ"ב כנספח טז'.**

102. עיתון "ידיעות ירושלים" כתבה מיום 1.7.11 כדלהלן: "בעקבות נסיון הלינץ' העיסויה: יועץ מפקד המחוז לענייני ערבים – המכונה קפטן ג'ורג' – מצדד בביצור השכונה. קצינים אחרים שוללים את ההצעה"

**** העתק הכתבה מצ"ב כנספח יז'.**

103. עיתון "אלקודס", אשר מפורסם בשפה הערבית, פרסם כתבה מיום 2.7.11, בעמוד הראשי ובעמוד 34, שם נכתב כדלהלן (להלן תרגום הכתבה): "עיתון 'ידיעות ירושלים' מסר אמש (יום שישי) כי **יועץ מפקד המחוז לענייני ערבים, המכונה קפטן ג'ורג' (שמוספא אל – דיראני הגיש נגדו תביעה בשל התעללות אכזרית שביצע בו) תומך בנקיטת צעדים נגד הכפר עיסאווייה** וזאת בעקבות האירוע שתושב ישראלי עמד בפני אלימות לאחר שנכנס בטעות לשכונה".

**** העתק הכתבה מצ"ב כנספח יח'.**

104. יצוין כי עיתון "אלקודס" עוסק באופן קבוע בתובע ובחקירת דיראני וזאת מאז שנחשף שמו של התובע ותפקידו הנוכחי בכתבה שפורסמה בעיתון "הארץ". למותר לציין כי פרסומים אלה אשר אליהם נחשפת האוכלוסייה הערבית איתה ובקרבה עובד התובע באופן יומיומי, מסיבה לתובע אי נוחות, מכפישה את שמו ואף מסכנת את חייו.

105. כפי שרואות עינינו וכמפורט לעיל, כינויו המושמץ של התובע כ"קפטן ג'ורג'" דבק בו בכל עת ובכל אשר יפנה, גם כאשר אין המדובר כלל בפרשת חקירת דיראני.

106. בנסיבות אלה, למותר לציין את גלי השנאה והנאצה אשר הופנו כלפי התובע על ידי מכריו במסגרת תפקידו כיום ובכלל, כמו גם על ידי האוכלוסייה הערבית אשר הוא בא עימם במגע בעבודתו, לרבות איומים מפורשים ומשתמעים על חייו.

107. התובע יטען כי שמו חוזר שוב ושוב לכותרות, באופן שלילי ובהקשרים שליליים (לשון המעטה) עם אזכור "עברו" כחוקרו של המחבל דיראני ומעשיו שם לכאורה ובקשר עם תפקידו הנוכחי. כך מושמץ שמו של התובע גם בנושאים כללים אשר אין לו נגיעה של ממש אליהם וכל זאת פוגע בו, מסכן את ביטחונו האישי ובטחון משפחתו והורס כל חלקה טובה אותה בונה ומטפח התובע בעמל רב, לרבות בקשר עם עבודתו ועם האוכלוסייה הערבית איתה הוא מצוי בקשרי עבודה.

הטיעון המשפטי

108. כאשר הנתבעת צריכה הייתה לספק תשובות לתלונות דיראני היא ייחסה לתובע - באופן שהאבסורד וחוסר תום הלב שבו זועק לשמיים - עבירה של סחיטה באיומים, עבירה אשר נראה כי ניתן היה לייחס לכל חוקר מודיעין באשר הוא. למותר לציין כי חקירות מסוג זה אינן מעמד קל עבור הנחקר (לשון המעטה) ובכלל זאת פרקטיקה נהוגה ושגורה הינה להפעיל לחץ פסיכולוגי ולהטות בנחקר דברים שונים, כדי לסייע בחילוץ המידע ממנו.
109. הנתבעת בניסיון לנקות את כפיה שלה, הפנתה אצבע מאשימה כלפי התובע כ"תפוח הרקוב" בסל והרחיקה אותו מצה"ל בבושת פנים תוך הוקעתו בציבור והפקרתו בעודה טוענת כי לה אין יד ורגל בדבר.
110. הנתבעת בודדה את התובע, כאשר לשיטתה על התובע לעזוב את הצבא.
111. הנתבעת לא התייצבה מאחורי שיטות החקירה **אותן הנהיגה** וכאשר נדרשה ליתן על כך את הדין הקריבה קצין אחד - את התובע - בניסיון לצאת בשלום מהפרשה.
112. התובע יטען כי היה **ככלי שרת בידי הנתבעת אשר נהגה כלפיו בחוסר תום לב. הנתבעת הפרה את חובותיה הקבועות בדיון, תוך שהיא עושה שימוש פסול וציני בתובע ובתום ליבו.**
113. הנתבעת פגעה באופן חמור בשמו הטוב של התובע, נכס חשוב של התובע לאור תפקידו הביטחוני הרגיש ובכך גם סיכנה ומסכנת את חייו מידי יום ביומו.
114. בעניינו של התובע, נהגה הנתבעת בחוסר תום לב זועק לשמיים ובדרך בלתי מקובלת בעליל במסגרתם של יחסי העבודה, בפרט במשרה רגישה כזו של התובע אשר בה יש להשית חובה של תום לב מוגבר.
115. התובע יטען כי אין בנמצא כל טענה עניינית הנוגעת לתפקודו של התובע בעבודתו ולחפך, התובע היה ידוע כמיומן ומקצועי וקצר שבחים והישגים רבים בעבודתו.
116. עמדתו של התובע לא נשמעה ולא ניתנה לו האפשרות להתמודד עם טענות הכזב שהועלו כנגדו, כאשר הנתבעת מתעלמת לחלוטין מהטענות שהעלה התובע, כל זאת תוך פגיעה קשה ומקוממת בזכות הטיעון של התובע שהנה מעיקרי הצדק הטבעי.
117. הנתבעת אף לא פעלה באופן מספק על מנת להעביר את התובע למשרה אחרת ביחידה בה עבד וגמרה אומר להיפטר מן התובע ולסיים שירותו בין שורותיה.

שיטות ההסתרה והטיחול של הנתבעת בפרשות נוספות כהתנהלות שגרתית

118. למרבה הצער דומה כי הנתונים אשר נאספו בידי התובע מלמדים כי הנתבעת עשתה לעצמה נוהג נפסד להסתיר ולטייח ראיות חשובות המצויות בראשותה ולא רק בעניינו של התובע, אלא גם בעניינים נוספים ופרשות נוספות אשר התובע נחשף אליהן במהלך עבודתו.

119. הדברים חמורים במיוחד, שכן התנהלות זו של הנתבעת בשורה של מקרים ועניינים מלמדת כי אין מדובר ברשלנות ו/או מקריות, אלא בהתנהלות מודעת ואולי אף מכוונת אשר אין ספק כי יש להוקיעה מכל וכל ואין לה מקום במדינה מתוקנת.

120. התובע יטען כי יש בידו להוכיח טענותיו דגן והוא יעשה כן, ביו היתר, באמצעות עדים אשר יעידו על נהלי החקירה, על אישורים שניתנו דרך קבע לפעולות אותם הוא ביצע בחקירת דיראני כמו גם בחקירות אחרות ועל הצורך לחלץ מדיראני מידע חיוני ורגיש אודות הנווט השבוי רון ארד.

121. כמו כן יציג התובע בפני בית המשפט הנכבד פרשיות וראיות אשר מעידות על התנהלות הנתבעת כמי שמתווה מדיניות של הסתרה וטייח, מתחמקת מנשיאה באחריות בשל מעשיה ו/או מחדליה, תוך שהיא מפיצה שקרים וצולבת את שלוחיה, בניסיונות לצאת נקיית כפיים. כך למשל התנהלות הנתבעת במספר פרשות אשר זכו לפרסום רב בכלי התקשורת וחלקן אף הסתיימו באסון ובלוחמים שנפלו במערכה בשירות הנתבעת, כאשר גם במסגרת חקירת אסונות אלה נחשף התובע להתנהלות קלוקלת ובלתי ראויה של הסתרת ראיות. מטעמים מובנים נמנע התובע בשלב זה מלחשוף את הראיות המצויות ברשותו בקשר עם פרשה זו ופרשות נוספות המצויות בידיעתו והוא יעשה כן בבוא העת בפני בית המשפט הנכבד תוך שיציג את מלוא מסכת הראיות המצויות ברשותו ואשר מלמדות כי התנהלות הנתבעת בעניינו אינה בגדר חריג אלא למרבה הצער התנהלות שגרתית ואולי אף בבחינת "שיטת עבודה".

פיטורי התובע נעשו בחוסר תום לב ושלא כדין ולאחר מכן הגדילה הנתבעת לעשות וסיכלה כל ניסיון של התובע להשתלב בתפקידים אחרים בצה"ל ו/או במשטרה

122. התובע פוטר באופן שרירותי, שלא כדין ומבלי שנעשה בירור לגופו של עניין בעניינו.

123. ברי לכל, שאין כל סיבה עניינית ואמיתית היכולה לשמש בסיס לפיטורי התובע באופן חד צדדי כפי שנעשה וכי אין ספק כי הסיבה האמיתית להחלטה בדבר הפסקת עבודתו של התובע, הינה הקרבתו כ"תפוח הרקוב" בפרשה כולה.

124. פיטורי התובע נעשו בהליך פגום ובלתי תקין בעליל, בניגוד לכללי הצדק הטבעי המחויבים ביחסים שבין התובע לנתבעת והם נגועים בשיקולים זרים ופסולים ובחוסר סבירות קיצוני.

125. פיטורי התובע נעשו בניגוד מפורש לנורמות המחייבות את הנתבעת ותוך הפרת חובות תום הלב והנאמנות להם מחויבת הנתבעת.

126. התובע יטען כי אילו הקלטת "הנעלמת" - המוכיחה את גרסתו - הייתה בידיו בעת פיטוריו, היה בה כדי לסייע לו להלבין שוב את שמו ולהשיב לעצמו את כבודו ומעמדו ביחידתו ובמצב דברים זה היה בידיו לפנות לערכות המתאימות על מנת לבטל את רוע הגזירה. ברם, שעה שראיה חשובה זו הוסתרה מהתובע לא היה בידיו לעשות דבר באותה העת.

127. לא זו אף זו, לאחר הדחתו של התובע סיכלה הנתבעת פעם אחר פעם את נסיונות שילובו והשתלבותו בתפקידים שונים אחרים בצה"ל. כך למשך סיכלה הנתבעת את שילובו של התובע בתפקיד קמ"ן כלא מגידו ולאחר מכן סיכלה שילובו בתפקיד מתאם פעולות בשטחים ואף סיכלה שילובו בתפקידים נוספים בשירות המדינה ובין היתר במשטרת ישראל.

הנתבעת פגעה בזכות הטיעון של התובע ושיבשה הליך חקירה

128. קלטת החקירה הוסתרה מן התובע ומן הגורמים החוקרים - הן במסגרת חקירת מצ"ח והן במסגרת חקירת הפצ"ר, דבר אשר היווה פגיעה אנושה בתובע ובכוחו להתגונן אל מול הטענות המיוחסות לו.

129. אף לאחר שהתובע פנה לנתבעת בקשר עם סיום העסקתו, גם אז אחזה הנתבעת בעמדתה, כאשר היא מסתירה מהתובע את קלטת החקירה - שהינה ראיה מהותית וחשובה מאין כמוה בהליך מעין זה והיא תומכת ומבססת את גרסתו בדבר השתלשלות האירועים ואופן ביצוע החקירה.

130. הנתבעת העלתה כלפי התובע האשמות שוא ולא פעלה לבירור האמת זאת בניגוד לחובתה בחתאם לכללי הצדק הטבעי, כקבוע בפסיקה:

"זכות טיעון מעוגנת במשפט הישראלי ולפיה הצדק האלמנטארי דורש שלפני שחורצים את גורלו של האזרח תינתן לו הזדמנות להסביר את המצב כדי להסיר את החשד" (ראו: דב"ע 98/231-3 ישראל גלבע - מדינת ישראל).

131. התובע יטען כי הפסקת עבודתו נעשתה בחוסר תום לב, באופן שאינו מידתי ובניגוד לכלל דין.

הפרת חובות תום הלב - הפרת חוזה

132. אין חולק כי במקרה דנן ונוכח אופי עבודתו של התובע, יש להחיל חובת תום לב מוגברת על הנתבעת לאור אופיים של יחסים אלו, שהרי מדובר במערכת יחסים המושתתת על אמון.
133. הפסיקה במשפט העבודה הישראלי הכירה בחובתו של מעסיק לנהוג בתום לב כלפי עובדיו וזאת בשל מערכת האמון המיוחדת הנדרשת בין מעביד לעובדיו.
134. החלטתו של מעביד לפטר עובד משמעותה מחד, הפעלת זכות חוזית, ומאידך הפעולה מהווה שימוש בכח המסור למעביד, המשפיע על אינטרסים של עובדיו.
135. עקרון יסוד בדיני חוזים הינו, כי כל זכות חוזית יש להפעיל בתום לב ובדרך המקובלת. כל גוף המפעיל כח המסור לו, אשר הפעלתו משפיעה על זכויותיהם של אחרים, חייב לעשות כן בתום לב, בהגינות ובדרך המקובלת.
136. פסיקת בתי הדין לעבודה הכירה אומנם בזכותו של מעביד להביא לסיום יחסי עבודה עם עובדיו. ואולם, מנגד קבעה החובה כי פיטורי עובד חייבים להיעשות בדרך מקובלת, בתום לב, על פי שיקולים עניינים ובהליך תקין.
137. התובע יטען כי הנתבעת לא נהגה בעניינו בתום לב ובדרך מקובלת וכל שכן פיטוריו לא נעשו מסיבות ענייניות בלבד ובהליך שאינו תקין, שעה שנעשו באופן חד צדדי.
138. בדרך בה התבצע הליך הפיטורים בעניין התובע, הפרה הנתבעת הפרות בוטות את חובות תום הלב שלה כלפי התובע, וגם מטעם זה נעשו פיטורי התובע שלא כדין ובהליך פגום.

הנתבעת הפרה את חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו

139. זכותו של העובד לעבודה ולמקום עבודתו היא אחת מזכויות היסוד שלו. המעביד יכול לשלול זכות זו רק כל עוד פעולתו במסגרת הפרווגטיבה נעשית בתום לב וללא פגיעה בכבודו ובמעמדו של העובד (דב"ע נא/4-21, ההסתדרות הכללית של העובדים בע"י נ' תכנון המים לישראל בע"מ, פד"ע כ"ג 3).
140. קשר העבודה הוכר בפסיקה בשנים האחרונות כבעל תוקף רחב ומקיף מקשר הפרנסה גרידא, וככולל מרכיבים וזכויות מהותיות ככבוד וזכות להגשמה עצמית. זכויות אלו אף הועלו למדרגת זכויות חוקתיות, כנגזרות מחופש העיסוק של העובד (בש"א 27/99, דן פרומר נ' רדגארד בע"מ, עבודה-ארצי, לב(1) 164). לעניין זה כתב כבוד השופט חשין:

"הכתוב לימדנו שעונש הוא שהשית אלוקים על האדם באומרו לו כי בדעת אפיך תאכל לחם... ואולם כולנו ידענו כי בימינו כך היה גם בימים שקדמו לימינו – העבודה סם חיים היא לאדם. אדם שעבודתו ניטלה ממנו – זכות ניטלה ממנו, מקצת מכבודו ניטל ממנו." (דנג"ץ 4191/97, רקנטי ואח' נ' ביה"ד הארצי לעבודה ואח', עמ' 40 לפסק הדין מיום 10.12.00).

141. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, התובע יטען כי יש לחייב את הנתבעת בגין מלוא נזקיו בגין פיטוריו מעבודתו.

הוצאת דיבה, פגיעה בשמו הטוב של התובע וחשיפת זהותו, חוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965

142. חזקה היא, כי לכל אדם שם טוב, וכי פגיעה בשמו הטוב גורמת לו נזק.

143. בית המשפט העליון עמד לא אחת על האופן בו ראוי להתייחס לשמו הטוב ולכבודו של אדם, על רקע ערכי היסוד לאורם אנו מבקשים להוליך את פני החברה במדינת ישראל, בקבעו כי ההגנה על כבוד האדם ועל שמו אינה מצמצמת עצמה לדל"ת אמותיו של היחיד. חשיבותה של אותה הגנה גולשת אל החברה בכללה וממילא נודעת לה השפעה על פניה של החברה כולה.

144. פרסומי הדיבה: הנתבעת העמידה את התובע בחזית מאבק תביעתו האזרחית ותלונותיו של המחבל דיראני תוך שהיא חושפת את זהותו האמיתית שמו ופרטיו האישיים של התובע ובעודה מסתיירה ראיות אשר יש בהן כדי להעיד על חפותו של התובע ועל אופן ביצוע עבודתו על ידו באופן שהוכתב לו על ידי הנתבעת עצמה. הנתבעת הפקירה את התובע תוך שהיא מובילה את דעת הציבור בישראל ובעולם לדעת ולהאמין כי התובע "קפטן ג'ורג' סרח ומעל בתפקידו – הכל שעה שהדברים נעשו לא רק שעל דעת הנתבעת, אלא בהנחייתה ובהרשאתה.

145. הנתבעת הציגה את התובע כחוקר מפוקפק, סוטה מין וסילקה אותו בבושת פנים משירות המדינה, תחת לעמוד מאחורי התובע ולתמוך בו ובגרסתו. חמורה שבעתיים עצם העובדה לפיה בידי הנתבעת הייתה קלטת אשר תומכת בגרסת התובע ואשר הוסתרה על ידה.

146. הגישה אשר נקטה הנתבעת כלפי התובע הפכה אותו לנלעג בפני מערכת הביטחון כולה, בפני חבריו של התובע ובפני משפחתו ואף בפני האוכלוסייה הערבית איתה מצוי התובע בקשרים במסגרת עבודתו.

147. בניגוד למצגי הנתבעת עד כה, התובע פעל גם פעל במסגרת הסמכות שהוכתבה לו על ידי הנתבעת ו/או מי מטעמה.

148. הנתבעת אף החלה להעלות טענות שונות ומשונות שהומצאו אך ורק לצורך פיתורי התובע, כל זאת כחלק ממסע הרדיפה כנגד התובע והקרבתו, בניסיונות הנתבעת לצאת "נקיית כפיים" מהפרשה.

149. התוצאה היא, שמדובר בהכפשה שקרית חמורה של התובע בפני צדדים שלישיים רבים.

150. התובע יטען כי אין ולא הייתה לו ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות ו/או השתלשלות האירועים אשר הביאו לחשיפת שמו בציבור וכי לנתבעת הייתה ו/או הייתה צריכה להיות שליטה מלאה על האירוע נשוא התביעה ובנסיבות העניין האירוע אשר גרם לנזק מתיישב יותר עם המסקנה, שהנתבעת ו/או מי מטעמה לא נקטה זהירות סבירה, מאשר עם המסקנה שהיא נקטה זהירות סבירה ולפיכך, על הנתבעת הראייה שלא הייתה לגבי המקרה נשוא התביעה התרשלות שתחוב עליה.

העברת נטל הראייה ו/או ההוכחה

151. התובע יטען כי אין ולא הייתה לו ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות להשתלשלות האירועים כמפורט לעיל והדברים מצויים היו בשליטתה ו/או באחריותה ו/או בניהולה הבלעדי של הנתבעת ו/או מי מטעמה.

152. התובע יטען כי לנתבעת הייתה ו/או הייתה צריכה להיות שליטה מלאה על האירוע נשוא התביעה והנזק נגרם באופן שלנתבעת ו/או למי מטעמה הייתה שליטה מלאה עליו ו/או על ידי מעשה ו/או מחדל של הנתבעת ו/או מי מטעמה וכן כי האירוע אשר גרם לנזק מתיישב יותר עם המסקנה, שהנתבעת ו/או מי מטעמה לא נקטו זהירות סבירה, מאשר עם המסקנה שהם נקטו זהירות סבירה ולפיכך, על הנתבעת הראייה שלא הייתה לגבי המקרה נשוא התביעה התרשלות שתחוב עליה.

153. התובע יטען כי התנהלות הנתבעת, לרבות כך שלתובע לא הייתה גישה למלוא הראיות הרלוונטיות לחקירה (לרבות להקלטות סמויות אשר לא נמסרו לתובע), מסבים לתובע "נזק ראיתי" ועל הנתבעת הראייה שלא היה לגבי המקרה נשוא התביעה התרשלות שתחוב בגינה.

אחריות הנתבעת

154. לנתבעת אחריות כלפי התובע בגין הנזקים שנגרמו לו ואשר פורטו להלן.

155. במערכת היחסים אשר נרקמה בין הצדדים ומתוקף היות התובע עובד הנתבעת בתפקיד רגיש כגון זה שמילא התובע, היה בידיו להסתמך באופן סביר על כך שהנתבעת תנקוט אמצעי זהירות סבירים לשמירתו ולהגנה עליו מפני אירועים כגון זה נשוא התביעה.

156. כן יטען התובע כי הנתבעת בין במישרין ו/או באמצעות עובדיה ו/או שלוחיה אחראית לנזקים שנגרמו לו וכפי שתואר לעיל.

157. מבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, הרי שזקיו של התובע אירעו גם מחמת רשלנות בלעדית של הנתבעת בין באופן ישיר ובין באופן שילוחי ומחמת מחדליה ואשמתה והפרת חובות חקוקות על ידה, בין היתר, כדלקמן:

א. הנתבעת ו/או מי מטעמה פעלו ברשלנות ו/או באדישות ו/או בעצימת עיניים ו/או היו שווי נפש לגבי גורלו של התובע, לגבי נזקיו ולגבי הסכנות הממשיות הצפויות לו בשל התנהלותם.

ב. הנתבעת לא גילתה ו/או הסתירה עדויות חשובות, אשר יש בהן כדי לתמוך בטענות התובע ולנקות את שמו.

ג. הנתבעת פרסמה ו/או לא פעלה הסתרת ו/או למניעת פרסום שמו של התובע ואת זהותו, לרבות תמונתו ומקום מגוריו.

ד. הנתבעת נקטה בהליכי חקירה כנגד התובע, כאשר הלכה למעשה יש בידה קלטת אשר מעידה על חפותו של התובע והתנהלות זו עולה לכדי עוולת הנגישה שבפקודת הנזיקין.

ה. החקירה אשר ניהלה הנתבעת התנהלה באופן חסר ורשלני אשר אין בו כדי להוות "חקר האמת".

ו. הנתבעת פעלה כלפי התובע בזדון ו/או בלי סיבה סבירה ומסתברת כאשר פתחה כנגדו חקירה פלילית, אשר לה ממצאים לכאורה, אשר בגינם סירבה להעמיד את התובע לדין על מנת לאפשר לו לטהר שמו וההליך חיבל בשמו הטוב.

ז. הנתבעת לא נקטה באמצעי זהירות הדרושים למניעת האירועים נשוא התביעה וחשפה את התובע לסיכונים בלתי סבירים.

ח. התובע יטענו כי בידי הנתבעת היו הכלים למנוע, באמצעים פשוטים לכאורה, את הנזק הקשה והבלתי הפיך שנגרם לו.

נזקי התובע

158. כפי שפורט לעיל – העמדה אשר נקטה הנתבעת כלפי התובע בפרשה כולה כמו גם חשיפת זהותו של התובע ברבים כחוקר שמעל בתפקידו, הפסקת עבודתו של התובע וסילוקו מצה"ל בבושת פנים, שלא כדין שיבשה את חייו של התובע ונטלה משמו הטוב ומכבודו, כמו גם גרמה לו לעגמת נפש, השפלה ועילבון וכן לנזקים כלכליים ולהפסדי הכנסה, כפי שיפורט להלן.

159. התובע הינו אדם ועובד מסור שהקדיש את כל חייו לביטחון מדינת ישראל ולשירותו הצבאי אותו ביצע בנאמנות וללא כל רבב. עובר לפרשה נשוא התביעה, היה התובע קצין וחוקר מוערך, אשר שירת משך כ- 19 שנים בצה"ל, מתוכן כ- 15 שנים ביחידה 504.

160. הכתבות הרבות - בהן מוזכר התובע בקשר עם כינויו "החוקר ג'ורג'י" ופרשת חקירת דיראני וכן חושפות את מקום עבודתו הנוכחי - אשר מתפרסמות בכלי התקשורת חדשות לבקרים, מעיבות שוב ושוב על חיי התובע.

161. בנסיבות אלה מוכר התובע בפני כל מאן דהוא כ"חוקר ג'ורג'י".

162. מאז חודש מאי 2003 ועד היום עובד התובע, בעל כורחו, במשטרת ישראל ומאז חודש מאי 2009 הוא משמש בתפקיד יועץ לענייני ערבים במחוז ירושלים. בתפקידו זה משמש התובע כחוליה המקשרת בין מפקד המחוז לאוכלוסייה הערבית ובשל כך הוא נדרש להתחכך באופן של קבע עם האוכלוסייה הערבית, להיות מעורב ומעורה במתרחש בשטח, ולהביא לידיעת הממונים עליו תמונת מצב עדכנית, כמו כן הוא אמון על חיזוק הקשר בין המשטרה לאוכלוסייה ופתרון בעיות בשטח.

163. בתפקידו זה נדרש התובע לבנות אמון וקשרי הידברות עם האוכלוסייה הערבית כדי לקדם שיתופי פעולה, וברי כי השם הרע אשר יצרה לו הנתבעת, על לא עוול בכפו, ופרסום זהותו ברבים, כמו גם האזכורים הרבים של שמו בכלי התקשורת (לרבות כלי התקשורת בשפה הערבית) בקשר עם עברו כ"חוקר ג'ורג'י" מעיבים על אופן ביצוע עבודתו והורסים כל חלקה טובה אותה בונה התובע במאמצים רבים. כמו גם גוררים איומים על חייו ומסכנים את בטחונו.

164. בשל מעשי ו/או מחדלי הנתבעת כפי שפורטו לעיל, נגרם לתובע נזק נפשי. התובע נבדק על ידי ד"ר י. ברבר מומחה בפסיכיאטריה, אשר קבע בחוות דעתו כי כתוצאה מהתנהלות הנתבעת, לוקה התובע בנכות נפשית בשיעור של 25% לצמיתות, כן מתואר מצבו הנפשי של התובע, בין היתר, כדלהלן:

"נמצא במצב נפשי מעורער הכולל דיכאון, חרדות, קשיי שינה, מחשבות כפייתיות חוזרות ונשנות על מה שעבר, מרגיש מושפל, חסר ביטחון, מרגיש מאוים.

יש מחשבות יחס, מרגיש רדוף, חסר אונים, יש גם תגובות הימנעות כמתואר, נמנע מלהיכנס לסיטואציות כאלה.

יש גם "פלשבקים" על מה שעבר. כלומר, סובל גם מסימפטומים פוסט טראומטיים: תגובות הימנעות ופלשבקים."

** רצ"ב חו"ד ד"ר ברבר מיום 1.4.12 – נספח יט'.

אבדן השתכרות - הפסדי הכנסה לרבות הפסדי פנסיה והטבות סוציאליות

165. עבודתו של התובע ביחידה 504 בשירות הנתבעת הייתה מרכז חיו והוא השקיע בה ימים כלילות.

166. כפי שפורט לעיל יטען התובע כי פיטוריו נעשו שלא כדין תוך פגיעה בפרנסתו וגדיעת הקריירה המבטיחה שלו. יום בהיר אחד ללא התראה ומבלי שניתנה לו האפשרות לרכך את הגזירה, סולק התובע משירות הנתבעת בבושת פנים.

167. התובע פנה בניסיונות להשתלב במשרות אחרות בשירות הנתבעת, ברם זו **סיכלה ניסיונות אלה פעם אחר פעם**.

168. בצעדיו הראשונים במסגרת האזרחית, נוכח התובע לדעת כי יכולתו למצוא מקום עבודה ההולם את ניסיונו וכישוריו נפגעה בשל קביעות הנתבעת והתנהלותה כפי שפורטו לעיל.

169. התובע, קצין מוערך, היה צפוי להתקדם בתפקידו אלמלא הפרשה נשוא התביעה וכן להשביח את שכרו.

170. התובע הופרש מעבודתו בגיל 42 בלבד וקיבל כ- 42% פנסיה בלבד, בסך של כ- 6,500 ש"ח. שעה שבפרישה לא כפויה היה צפוי לקבל שכר גבוה יותר החל מפרישתו ולכל ימי חייו, מבלי שהיה צריך לעבוד עוד.

171. בנוסף, את "חופשת הפרישה" אשר נכפתה עליו ללא בחירה וללא שיקול דעת, בילה התובע במאבק משפטי, במטרה להישאר בשירות צה"ל.

172. מחוסר ברירה ולאחר שכתת רגליו למציאת עבודה החל התובע לעבוד במשטרה ישראל ומאז חודש מאי 2003 ועד היום עובד התובע במשטרת ישראל, שם החל לעבוד

כטירון, נדרש לעבוד שעות ארוכות לרבות שבתות וסופי שבוע. כיום משמש התובע בתפקיד יועץ לענייני ערבים, עבודה אשר הינה פחותה מכישוריו ומדרגתו.

173. לאחריו פיטוריו, התובע אשר היה באותה העת המפרנס העיקרי של משפחתו, נאלץ לעבוד בשכר של 5,000 ₪ בלבד באותה העת.

174. בנוסף לתובע נגרמו נזקים נוספים וזאת בשל כך שבשנת 1999 רכש בית בכוכב יאיר בעודו נוטל הלוואות ע"ח פרישה מצה"ל, כאשר הוא תכנן לפרוע הלוואות אלה תוך 6-7 שנים מיום נטילת ההלוואה. בפועל עם פיטוריו היה עליו לפרוע את ההלוואה **מיידי** עם פרישתו ולכן נשאר ללא כל בסיס כספי. הוא נאלץ לקחת הלוואות נוספות וחי בדוחק.

175. בנסיבות אלה, לא היה בידי התובע להמשיך את זכויותיו הצבורות אצל הנתבעת.

176. לו היה משתחרר בעיתו, עם המוניטין הטוב שבנה לעצמו התובע וההמלצות אשר היו בידי – עד לפרשה נשוא התביעה – היה בידי התובע לעבוד (כפי שעושים חבריו ליחידה) בתחום העסקי, ביעוץ, ליווי פרויקטים והרצאות ולהשתכר סכומים גדולים. כיום התובע מוקצה מכל פעילות כזו.

177. הפגיעה בשמו הטוב של התובע כמו גם המוניטין אשר נותר לו – מנעו ממנו לקבל משרות ועבודות שונות ודמותו כחוקר ג'ורג' רודפת אותו לאורך כל הקריירה שלו ומונעת ממנו פעם אחר פעם קידום.

178. גם נכותו הנפשית של התובע כתוצאה מהתנהלות הנתבעת וכמפורט לעיל, פגעה ועודנה פוגעת בכושר השתכרותו ובאפשרויות הקידום שלו.

179. נזקי התובע בגין ראש נזק זה הינם בסך של 2,044,461 ₪.

**** רצ"ב חו"ד אקאטאר – נספח כ'.**

פגיעה בשמו הטוב ובמוניטין של התובע ולשון הרע - חוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965

180. לפני הפרשה נשוא התביעה היה התובע מוכר בקרב מערכת הביטחון כאיש הגון, מהימן, מסור ומקצועי והוא נהנה משם טוב וממוניטין שבנה לעצמו לאורך עשרות שנים.

181. עמדתה של הנתבעת בעניינו של התובע כחוקר שסרח בעת תפקידו ויש להוקיעו מהמערכת הצבאית, כמו גם הסתרת ראיות והסתרת קלטת החקירה הרלוונטית, על ידה, פגעו בשמו הטוב של התובע ובמוניטין האישי והמקצועי שלו כאחד והסבו לו נזק תדמיתי רב.

182. לא ניתן להפריז בפגיעה ובנזק שנגרמו לתובע כתוצאה מהתנהלות הנתבעת ומהכפשת שמו של התובע אשר הציגה אותו, הלכה למעשה, כאחרון העבריינים.
183. עד למועד האירוע נשוא התביעה הייתה המערכת הביטחונית מרכז חייו של התובע. מערכת זו נידתה והוקיעה אותו ממנה ללא כל עוול בכפו וכאשר אות קין מלווה אותו והוא הוצג כעברייין מין בזוי תוך פגיעה בשמו הטוב.
184. התובע כל חייו ביצע את כל המוטל עליו תוך מתן אמון מלא במערכות הביטחון, אשר הוא היה חלק בלתי נפרד מהן. התובע פעל לפי הכללים וההנחיות אשר הוכתבו לו על ידי הנתבעת, אשר בעת דחק וצרה לא רק שלא עמדה לצידו אלא אף הזיקה לו בדרך של העלמת ראיות מכריעות אשר יש בהן כדי להעיד על חפותו.
185. התובע ומשפחתו מתגוררים בישוב כוכב יאיר, ישוב בו רוב התושבים קשורים למערכת הביטחון. עם גילוי הפרשייה ועמדתה של מדינת ישראל כלפי התובע - תוך שהיא מסתירה ראייה חשובה מאין כמוה אשר מעידה על חפותו של התובע ועל כך שפעל בסמכות מלאה - הוכפש שמו של התובע ובאותו האופן ניזוקו גם אשתו וילדיו.
186. הנתבעת הסתירה את הקלטת נשוא הפרשה הן בעת חקירת מצ"ח, הן בעת חקירת הפצ"ר - אשר טפלו האשמות כבדות כנגד התובע - והן במסגרת הליכי בג"צ בהם נקט התובע.
187. התנהלותה זו של הנתבעת עולה כדי שיבוש מהלכי חקירה ושיבוש הליכי משפט.
188. התובע ניזוק הן במישור האישי, הנפשי והן במישור חיי המשפחה, כאשר הנתבעת יצרה ממנו "מפלצת".
189. הפרשה נשוא התביעה שבה וחוזרת בפרסומים חוזרים ונשנים אשר שוב ושוב מציתים את הסערה סביב התובע ולא נותנים לו מנוח.
190. בעקבות הגישה אשר ננקטה על ידי הנתבעת והתדמית הציבורית אשר היא יצרה לתובע, דמותו של התובע כ"קפטן ג'ורג' ידועה לשמצה ואף מככבת בתוכניות בידור וסאטירה כדמות מאיימת וגרוטסקית כאחד ואין אלא להפנות לבדיחות והקריקטורות הרבות אשר ליוו ומלוות את דמותו של התובע מאז ועד היום.
191. נוכח חומרת דברי לשון הרע אותם הפנתה הנתבעת כלפי התובע וביזוי שמו, בהתחשב בזדון העולה בבירור מן העובדה שהנתבעת הסתירה ראיות מכריעות ורלוונטיות לאירועים השנויים במחלוקת, מתוך ידיעה כי הדבר יהווה פגיעה אנושה בתובע וביכולתו להתגונן בפרשה בזויה זו ולאור העובדה כי אין לדברים שפורסמו שחר, מעמיד התובע את תביעתו

בראש נזק זה, על סכום של **1 מיליון ₪** כפי שיוכח לבית המשפט הנכבד הנתבעת הוציאה לרעה את דיבתו של התובע, ביזתה אותו והפכה אותו ללעג ולקלס תוך יצירת תדמית של אדם בזוי ושפל שיש להוקיעו ולנדותו והתובע מצא עצמו משל למצורע ולמי שאינו ראוי עוד לבוא בשערי החברה, שעד לפרשה זו היוותה את כור מחצבתו, מרכז חייו ועיסוקו המקצועי.

192. לחילופין, ראוי לחייב את הנתבעת לשלם לתובע סכום זה בגין הפרסומים הרבים נשוא תביעה זו, שנעשו בכוונה לפגוע בתובע כאמור, וזאת מכוח סעיף 7א (ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1995, אף ללא הוכחת נזק.

193. בנוסף, מתבקש בית הדין הנכבד לצוות על הנתבעת לפרסם תיקון או הכחשה לטענותיה כלפי התובע, בהתאם לסעיף 9א(2) לחוק איסור לשון הרע.

194. תוצאות התנהלות הנתבעת והפגיעה בנפשו ובחוסנו של התובע, כפי שפורט לעיל, הובילה גם היא לפגיעה בשמו הטוב של התובע.

הנתבעת העמידה ומעמידה את התובע ומשפחתו בסכנת חיים - הוצאות שמירה ואבטחה

195. הנתבעת ו/או מי מטעמה הדליפה ו/או חשפה את פרטיו האישיים של התובע, הן בשלבי החקירה המוקדמים והן במסגרת תביעתו של דיראני. הנתבעת אף סירבה לחקור הדלפות אלה חרף בקשות התובע בעניין זה.

196. נוכח חשיפת זהותו של התובע כאמור לעיל ופרסום זהותו, שמו ומענו ברבים ונוכח עמדתה של הנתבעת כלפי התובע והפניית אצבע מאשימה כלפיו – כקצין שסרח ומעל בתפקידו לכאורה – עמדה שהינה מטעה, שקרית ומתחמקת באופן בוטה מנטילת אחריות, מצויים התובע ומשפחתו באיום בטחוני מתמיד.

197. התובע עובד משטרת ישראל כיום, נחשב מאז פרסום הפרשה ועד היום כ"עוד מאוים" בארץ ובחו"ל והוא נמצא בסיכון ללא כל הגנה מטעם הנתבעת וזאת על רקע "פרסום שמו בעיתונות המקומית והערבית על רקע תפקודו כחוקר הראשי של דיראני". יצוין כי הערכות על היותו של התובע מאוים נקבעות על ידי משטרת ישראל ומתעדכנות מידי חודש בחודשו.

198. לפני שסולק התובע מצה"ל בבושת פנים, סיפקה לו הנתבעת שמירה ואבטחה משך כל שעות היממה באמצעות לחצן מצוקה בבית התובע, אשר היה מחובר לצוות אבטחה אשר פעל באותה העת ביישוב בו התגורר התובע, כמו כן ביצעה הנתבעת סיורים באופן קבוע בסביבת ביתו של התובע. עם סיום שירותו כפי שפורט לעיל, הופסקה ההגנה עליו ועל משפחתו והוא נותר חשוף.

199. התובע יטען כי בשל מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת הוא חי תחת איום מתמיד על חייו ועל חיי משפחתו והאבטחה היא צורך קיומי עבורו.

200. התובע אינו שוכר שירותי אבטחה כיום וזאת בשל חסרון כיס.

201. התובע נדרש להוצאות שמירה ואבטחה הן בשל צורך אובייקטיבי בשל היותו "יעד מאוים" והן בשל המתח והחשש לחייו ולחיי משפחתו, אשר הינם חלק בלתי נפרד מהנזקים הנפשיים אשר נגרמו לו, כמפורט בחוו"ד ד"ר ברבר אשר צורפה לכתב התביעה (נספח יט').

202. התובע מעמיד את תביעתו בראש נזק זה, על סכום של 200,000 ₪.

עגמות נפש לתובע והסתרת ראיה מהותית ביותר – היא הקלטת המדוברת – פגיעה ביכולת התובע להתגונן בפני החשדות וההאשמות.

203. כפי שפורט לעיל, הנתבעת הסתירה את קלטת החקירה מאת התובע ולפיכך לא היה בידו להתגונן בפני החשדות וההאשמות אשר יוחסו לו.

204. בעקבות התנהלות הנתבעת חיי תובע השתנו לבלי שוב, כאשר הוא סולק מעבודתו, התחוללה סערה בביתו – אשתו של התובע וילדיו (18, 15, 7) זכו לרדיפות מן הציבור וממכריהם, מערכת היחסים הזוגית של התובע הייתה על סף קריסה, לרבות טענות בדבר אבדן אמון בתובע בעקבות הפרסומים המיוחסים לו.

205. כפי המתואר לעיל, חייו של התובע השתנו ללא היכר ועד היום לא שבו למסלולם התקין.

206. נזקיו הנפשיים של התובע והסימפטומים המלווים אותו מידי יום ביומו, כמו גם נכותו הנפשית (כמתואר וכמפורט בחוות דעתו של דר ברבר (צורף כנספח יט')) תורמים תרומה מכרעת לעגמת הנפש הקשה של התובע.

207. התובע יעריך ראש נזק זה בסך של 1,000,000 ₪.

פיצויים עונשים

208. התובע יטען כי מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת, אינם מסתכמים במעשי רשלנות בלבד, אלא מהווים רשלנות פושעת המגיעה כדי זלזול בוטה בגורלו ובחייו של התובע, אשר שם יהבו על הנתבעת במסגרת עבודתו ומילוי תפקידו.

209. התובע יטען כי הנתבעת בהתנהגותה הרשלנית וחסרת האחריות, הפקירה את התובע ואת משפחתו, תוך סיכון חייהם ולולא התנהגותה הבוטת והמזלזלת, לא היו מתרחשים האירועים נשוא התביעה.

210. בהתחשב בנסיבות המקרה הנדון, שומה על בית המשפט הנכבד לתת ביטוי לתפקידו הנורמטיבי של בית המשפט, באמצעות פסיקת פיצויים עונשיים, על מנת לנסות ולמנוע הישנות מקרים דומים בעתיד. פסיקת פיצויים עונשיים כגון דא, כנגד הנתבעת, תעביר מסר חד וברור שרשלנותה הפושעת של הנתבעת, שלב אחר שלב, אשר גרמה לתוצאה טרגית כלפי התובע, נושאת בגינה מחיר כבד.

211. את הפיצויים העונשיים בהם יש לחייב את הנתבעת, יש לפסוק לאורו של הנזק הנפשי החמור אשר נגרם לתובע (כמפורט בחוות דעתו של ד"ר ברבר).

הוצאות משפטיות, הוצאות מוגברות, עזרת צד ג', הוצאות נסיעה וניידות (לעבר ולעתיד)

212. בשל מצבו של התובע כתוצאה מהתנהלות הנתבעת ומהפרשה נשוא התביעה, נדרש התובע להוצאות מוגברות, הן בשל מצבו הנפשי והן לצורך ניהול מאבקו בניסיון לנקות את שמו ולהוכיח את חפותו אל מול הנתבעת.

סך נזקי התובע

(1) אבדן השתכרות, הפסדי הכנסה לעבר ולעתיד, לרבות הפסדי פנסיה והטבות סוציאליות - בסך של 2,044,461 ₪.

(2) פגיעה בשם הטוב, לשון הרע ופיצויים עונשיים - בסך של 1,000,000 ₪

(3) הוצאות מוגברות, הוצאות רפואיות, הוצאות נסיעה וניידות - בסך של 100,000 ₪

(4) הוצאות שמירה ואבטחה - בסך של 200,000 ₪

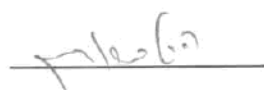
(5) עגמת נפש, כאב וסבל ופגיעה באיכות החיים – בסך של 1,000,000 ₪

לחילופין ומבלי לפגוע בכלליות האמור, יטען התובע כי הוא זכאי לפיצוי מאת הנתבעת, על מלא נזקיו בכל פירוט ובכל נזק כפי שיקבע בית המשפט הנכבד.

סוף דבר

213. לאור כל המפורט לעיל, חבה הנתבעת חבות מלאה בגין נזקי התובע שנגרמו כתוצאה מרשלנותה ו/או מחדליה, כפי שפורט לעיל.

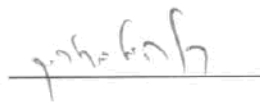
214. לבית המשפט הנכבד מסורה הסמכות העניינית והמקומית לאור מהותה וסכומה של התביעה, ולאור כתובתה של הנתבעת ומקום התרחשות האירוע נשוא התביעה.
215. סמכותו העניינית של בית המשפט הנכבד הינה גם בהתאם לקבוע בסעיף 76 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.
216. אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו, לרבות את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

אטיאס – נוה, משרד עו"ד

הילה בודיק קוכמן, עו"ד

ב"כ התובע

אטיאס – נוה, משרד עו"ד

אפרים נוה, עו"ד

ב"כ התובע

28.8.2012

לכבוד
הילה בודיק, עו"ד
אטיאס-גור, משרד עורכי דין

הנדון: חוות דעת אקטוארית

פגיעה בשכר ובפנסיה- דורון זהבי

אני החתום מטה, אייל בוכבינדר, בוגר אוניברסיטת חיפה בחוג לסטטיסטיקה ועובד כאקטואר משנת 1996, נתבקשתי ע"י עו"ד הילה בודיק לערוך חישוב אקטוארי בגין סך הפסדי השכר והפנסיה של דורון זהבי, עקב פיטוריו מצה"ל.

חוות דעתי זו ניתנת במקום עדות בבית משפט, והנני מצהיר כי ידוע לי היטב שלעניין הוראת החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית משפט, דין חוות דעתי כשהיא חתומה על ידי כדין עדות בשבועה שניתנת בבית משפט.

הנני מצהיר בזאת כי אין לי כל עניין פרטי בחוות הדעת וכי חוות דעתי זו נעשתה על פי מיטב ידיעותיי, הבנתי המקצועית וניסיוני.

רקע:

מר, דורון זהבי, פוטר מעבודתו בצה"ל במאי 2002, לאחר ששירת כ-19 שנים בצה"ל. הנחתי כי פיטוריו בוצעו כ-3 שנים מוקדם יותר מהגיל בו היה פורש מרצון אלמלא פיטוריו. בעקבות פיטורים אלו, התבקשתי לחשב את הפסדי השכר והפנסיה שנגרמו לתובע.

נתונים:

1. מועד החישוב 1.7.2012.
2. ריבית היוון: 3%.
3. דורון, יליד 19.2.1961, בן 51 במועד חוות הדעת.
4. בת זוגו דורון, ילידת 15.6.1965, בת 47 במועד ההיוון.
5. בעת עריכת חוות הדעת הוצגו בפני הנתונים הבאים:
 - א. תלושי גמלאות מצה"ל בגין חלק מהחודשים 6/2002 ועד 3/2012.
 - ב. טפסי 106 שנתיים של הגמלאות מצה"ל בשנים 2003-2011.
 - ג. תלושי שכר ממשטרת ישראל בגין החודשים 3/2006 ועד 12/2010 לסירוגין.

- ד. טפסי 106 עבור השכר ממשרות ישראל בשנים 2003-2011.
- ה. אישור הכנסה מוקדש. חקירות בשנים 2002-2003.
6. התובע החל לקבל גמלה מצה"ל החל מחודש 6/2002.
7. התובע החל לעבוד במשרה במאי 2003, ויהיה זכאי לפנסיה תקציבית מהמשרה.
8. הונח המשך עבודה במשרה עד גיל 67.
9. הונחה תמורתה עד גיל 67.
10. שווי הפנסיות חושב בעזרת מקדמים אקטוארים אשר לקוחים מטבלה "פ 1" כולל שיפורים בתמותה. טבלה זו פורסמה ע"י משרד האוצר במאי 2007 והיא נמצאת בשימוש ע"י קרנות הפנסיה בישראל.

אופן החישוב:

הפסדים שנגרמו:

א. הפסדי שכר + קרן השתלמות

במידה והתובע לא היה מפוטר מתפקידו היה ממשיך לעבוד 3 שנים נוספות בצה"ל. המשכורת הקובעת שעבורה חושב ההפסד, הינה המשכורת הקובעת ערב פרישתו. הפסד השכר כולל גם הפסד בגין הפרשות המעביד לקרן השתלמות. חישובי עבור חלק זה שתי חלופות אפשריות: האחת כוללת קידום שנתי בגובה 2% בלבד, הנחת הקידום הינה על פי הקידום המינימלי באותה תקופה שהתקבל במשכורת אנשי הקבע. החלופה השנייה כוללת את אותו הקידום בתוספת קידום דרגה ח"פ בשיעור 15%, בהנחה שהיה מתקבל ב 7/2004.

ב. הפסד בגין פנסיה צבאית

במידה והתובע היה ממשיך לעבוד בצה"ל 3 שנים נוספות, הגמלה לה היה זכאי הייתה גבוהה יותר ממה שמקבל בפועל. בפועל התובע צבר 42.83% פנסיה. במידה והיה ממשיך לשרת 3 שנים נוספות היה צובר 6% נוספים. בנוסף, הנחתי שהיה זכאי לעד 8% נוספים כתוספת רמטכ"ל, תוספת זו מתקבלת לרוב בתפקידים דומים לזה של התובע לקראת פרישה.

ג. הפרשות מעביד לפנסיה צוברת

במידה והתובע היה מצטרף למשרה בשנת 2005 (בהתאם להנחה לפיה היה ממשיך לשרת בצה"ל 3 שנים נוספות), לא היה זכאי לפנסיה תקציבית כפי שזכאי כיום, אלא היה זכאי לפנסיה צוברת. על כן, חישובי את שווי ההפרשות המעביד בעבר ובעתיד.

קיומים מההפסדים:

- א. שכר, קרן השתלמות וקופת גמל במשטרה
עקב העסקתו של התובע במשטרה הוא זכאי לשכר, לקרן השתלמות ולקופת גמל. כל אלו קוזזו מההפסדים שנגרמו.
- ב. פנסיה צבאית
בסיום העסקתו של התובע מצה"ל, החל לקבל פנסיה תקציבית. השכר הקובע לפנסיה זו הינו בגובה 23,705 ש"ח ואחוז הצבירה שלו עומד על 42.83%. בנוסף, בסמוך לפרישה (12/03) בצע היוון חלקי של הגמלה הצבאית, ולכן הופחתה הקצבה החודשית למשך 14 שנים. סכום זה קוזז מההפסדים.
- ג. שכר מתפקיד לאחר השחרור
הנחתי שאם התובע היה ממשיך לשרת בצה"ל 3 שנים נוספות, היה מתחיל לעבוד לאחר מכן בעבודה זוהי לעבודתו בפועל במשטרה. כלומר לקחתי בחשבון שהיה מתחיל לעבוד ביוני 2005. על כן, יש לקזז מההפסדים שנגרמו לתובע את השכר שקיבל במשך 3 השנים מעבודתו במשטרת ישראל.
- ד. פנסיה תקציבית
התובע זכאי לפנסיה תקציבית בגין עבודתו במשטרת ישראל. כלומר, יש לקזז את שוויה של פנסיה זו מההפסדים. משוויה של הפנסיה הופחתה עלות הפנסיה התקציבית בגינה הפריש התובע וימשיך להפריש עד פרישתו 2% מהשכר הקובע לפנסיה.
- ה. שכר ממשדד חקירות
התובע הועסק במשדד חקירות לאחר פטוריו מצה"ל, מה שלא היה קורה ללא הפטורים. עקב העסקתו היה זכאי לשכר, וזה קוזז מההפסדים שנגרמו. מאחר והוצגה בפני כרטסת הנהלת חשבונות, ולא תלושי שכר, הנחתי שהסכומים כוללים מע"מ כחוק. על כן, הפחתתי מסכומים אלו את המע"מ הידוע לשנים 2002-2003, שנות עבודתו של התובע במשדד החקירות, בשיעור 18%.

תוצאות החישוב:

חלופה I

סה"כ	עתיד	עבר	
הפסדים שנגרמו			
1,255,874	-	1,255,874	הפסד שכר צה"ל
5,365,688	4,047,142	1,318,546	גמלת צה"ל
602,140	375,619	226,521	הפרשות לפנסיה צוברת
7,223,702	4,422,761	2,800,941	סה"כ הפסדים
קיום הפסדים			
587,599	-	587,599	שכר משטרה *
42,087	-	42,087	קרן השתלמות משטרה*
1,112	-	1,112	קופת גמל משטרה*
163,308	-	163,308	שכר משרד חקירות
4,232,213	2,685,262	1,546,951	פנסיה צבאית
-94,828	-51,997	-42,831	עלות פנסיה תקציבית
1,118,937	1,118,937	-	פנסיה תקציבית
6,050,428	3,752,202	2,298,226	סה"כ קיום הפסדים
1,173,274	670,559	502,715	הפסד חלופה I

* קיום הפסד השכר, קרן ההשתלמות וקופת הגמל במשטרה הינו בגין שלוש השנים שעבד במשטרה ובמוקד החקירות לאחר פטוריו.

בניפיט BENEFIT

המומחים להטבות לעובדים
בניפיט בע"מ מקבוצת הפניקס

חלופה II

סה"כ	עתיד	עבר	
הפסדים שנגרמו			
1,322,208	-	1,322,208	הפסד שכר צה"ל
6,170,541	4,654,213	1,516,328	גמלת צה"ל
602,140	375,619	226,521	הפרשות לפנסיה צוברת
8,094,889	5,029,832	3,065,057	סה"כ הפסדים
קיצוץ הפסדים			
587,599	-	587,599	שכר משטרה *
42,087	-	42,087	קרן השתלמות משטרה *
1,112	-	1,112	קופת גמל משטרה *
163,308	-	163,308	שכר משרד חקירות
4,232,213	2,685,262	1,546,951	פנסיה צבאית
-94,828	-51,997	-42,831	עלות פנסיה תקציבית
1,118,937	1,118,937	-	פנסיה תקציבית
6,050,428	3,752,202	2,298,226	סה"כ קיצוץ הפסדים
2,044,461	1,277,630	766,831	הפסד חלופה II

* קיצוץ הפסד השכר, קרן ההשתלמות וקופת הגמל במשטרה הינו בגין שלוש השנים שעבד במשטרה ובמוקד החקירות לאחר פטוריו.

בכבוד רב,
אייל בוכבינדר
אקטואר.